అఖిల
అఖిల భారత పత్రిక
డిశంబరు 2019

అంతరాత్మ అన్వేషణలో

విషయసూచిక

భావోద్వేగా లన్నింటి కావల, మన అస్తిత్వ నిశ్చల నీరవత, ప్రశాంతతత లోతులలో, అంతరాత్మిక చేతన వెలుగు నిరంతరం ప్రకాశిస్తోంది. ఈ వెలుగును వెదుక్కొంటూ వెళ్ళు, దాని మీద కేంద్రీకరించు, అది నీలో వుంది. మొక్కవోని సంకల్పంతో, దానిని నీవు తప్పక కనుగొనగలవు. దాని లోనికి నీవు ప్రవేశించిన వెంటనే నీవు అమృతత్వ స్పృహ లోనికి మేలుకొంటావు. నీవు యెల్లప్పుడూ జీవించే వున్నావు, యెల్లప్పుడూ జీవిస్తూనే వుంటావు, ఎరుక గలిగిన నీ ఉనికి దాని మీద ఆధారపడి వుండదు. నీవు దేని ద్వారా అభివ్యక్తమయ్యావో ఆ రూపాలలో మారిపోతుండే ఒక రూపం మాత్రమే యీ దేహం. మరణం అంటే పూర్తిగా లేకుండా పోవడం యెంత మాత్రం గాదు, కేవలం అదొక మార్పు. సమస్త భయం క్షణంలో అదృశ్యమౌతుంది. ఒక స్వేచ్ఛా మానవుని కుండే సుస్థిర నిశ్చయాత్మకతతో జీవితం ద్వారా నీవు పయనం సాగిస్తావు.

CWM 12:83-84

శ్రీఅరవిందులు

అంతరాత్మను కనుగొనుట

హృదయంలో కేంద్రీకరించు

"కేంద్రీకరించడం కన్న, ముఖ్యంగా హృదయంలో కేంద్రీకరించడం కన్న యీ యోగంలో మరో పద్ధతంటూ యేదీ లేదు. నీ అస్తిత్వాన్ని స్వీకరించమని మదర్ సన్నిధిని, శక్తిని పిలువు. ఆమె క్రియాశక్తి నీలో పనిచేస్తూ, నీ చేతనను రూపాంతరీకరించమని పిలువు. శిరస్సులో గాని లేక కనుబొమల మధ్య గాని కేంద్రీకరించవచ్చు. కాని చాలామందికిది కష్టమైన దారి అవుతుంది."

శ్రీఅరవిందులు: యోగంపై రేఖలు

అమ్మా ! హృదయంలో కేంద్రీకరించటం యెందువల్ల మంచిది?

అది చాలా తేలిక అని వారిక్కడ చెప్తున్నారు. కొంతమంది కది చాలా కష్టం, అదంతా అతని స్వభావం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. కాని అదే మంచిది, యెందుకనంటే నీవక్కడ కేంద్రీకరిస్తే, చాలినంతలోతులో కేంద్రీకరిస్తే మొట్టమొదటిసారిగా అంతరాత్మతో సంపర్కం లోనికి ప్రవేశిస్తావు. శిరస్సులో కేంద్రీకరించినట్లైతే తరువాత నీవు హృదయంలోనికి, నీ చైత్యపురుషునితో తాదాత్మ్యం చెందడానికి దిగిరావలసి వుంటుంది. శక్తులను ఒక చోటుకి చేర్చడంద్వారా కేంద్రీకరించేటట్లైతే, వాటినిక్కడికి చేర్చడంమంచిది. ఎందుకనంటే, యిదిగో యీ కేంద్రంలో, అస్తిత్వపు యీ భాగంలో పురోగతికి సంకల్పం నీకు కన్పిస్తుంది. పరిశుద్ధం చేసే క్రియాశక్తిని, అత్యంత తీవ్రమైన ప్రభావవంతమైన ఆకాంక్షను కనుగొంటావు. శిరస్సు నుండి వెలువడే దానికన్నా హృదయం నుండి వెలువడే ఆకాంక్ష యెంతో అధిక ప్రభావ వంతమై వుంటుంది.

CWM 6: 389

నీకు యోగం యెందుకు? శక్తి సంపాదించడానికా? శాంతి, స్థిరతల కోసమా? మానవ సేవకా?

నీవు యోగమార్గానికి తగిన వాడవని చూపేందుకు వీటిలో యే ఒక్క ఉద్దేశ్యమూ సరిపోదు.

నీవు సమాధానం చెప్పవలసిన ప్రశ్న: దైవంకోసమే నీవు యోగాభ్యాసం చేస్తావా? దైవం లేకుండా బ్రతకడం అసాధ్యమన్నంత గొప్పగా, దైవం నీ జీవిత మహోన్నత

సత్యమా? నీవు జీవించి ఉండడానికి కారణం దైవమే అని నీవు అనుభూతి చెందు తున్నావా? అది లేకుండా నీ మనుగడ కర్థమే లేదని సంవేదిస్తున్నావా? అలా అయినట్లైతేనే, యోగమార్గానికి నీకు పిలుపు వున్నదని చెప్పవచ్చు.

ఆవశ్యకమైన ప్రప్రథమ విషయం- దైవంకోసం ఆకాంక్ష. తరువాత నీవు చేయవల సింది దానిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవడం, సదా అది అప్రమత్తంగా, మెలుకువతో, సజీవంగా వుండాలి. దానికి కావలసింది యేకాగ్రత. దైవేచ్ఛకు దైవకార్యానికి సంపూర్ణ సమగ్ర సమర్పణాదృష్టితో దైవంపై కేంద్రీకరించాలి.

హృదయంలో కేంద్రీకరించడం: దానిలోనికి ప్రవేశించు, లోపలికి ప్రవేశించి చాలా లోతుకు, చాలా దూరం దాకా, నీవు వెళ్లగలిగినంత వరకు వెళ్ళు. విస్తృతంగా విస్తరించివున్న నీ చేతనా దారాలన్నింటినీ ఒక చోటుకి చేర్చు, వాటిని కట్ట గట్టి ఒక్క దూకు దూకి, క్రిందికి మునిగిపో

హృదయ లోతులోని ప్రశాంతతలో ఒక అగ్ని జ్వలిస్తోంది. అది నీలోని దివ్యత్వం, — నీ యథార్థ అస్తిత్వం. దాని స్వరం విను ఆదేశాలను పాటించు.

కేంద్రీకరించడానికి యితరకేంద్రాలు కూడా వున్నాయి. ఉదా: ఒకటి నడినెత్తిపైన, మరొకటి భ్రుకుటి మధ్యలో . ప్రతీదానికీ దానికే స్వంతమైన ఒక సార్థకత వుంది. అది నీ కొక ప్రత్యేక ఫలితాన్నిస్తుంది. కాని కేంద్రీయ పురుషుడు హృదయంలో వున్నాడు. హృదయంనుండి సమస్త కేంద్రీయ చలనాలు వెలువడ్తాయి. సమస్త క్రియాశీలత, రూపాంతరీకరణకు తపన, సాక్షాత్కరింపజేసుకోగల శక్తి వెలువడ్తాయి.
CWM 3: 1

అసత్య కామనాంతరాత్మ, యథార్థ అంతరాత్మ

మనిషిలో ముందు భాగంలో, జంతువుల కుండేటటువంటి ప్రాణిక భావోద్వే గహృదయం కాకపోతే బహువిధాలుగా యెక్కువ అభివృద్ధి చెందినది వున్నది. దాని భావోద్వేగాలు అహంకారిక వ్యామోహంతో అంధ సహజాత్మక అనురాగాలు, వాటి అపరిపూర్ణతలతో, ప్రాణప్రేరణం సమస్త క్రీడ, వికారాలు, తరచు క్షుద్రభ్రష్టత్వా లతో శాసించ బడ్తాయి. మనిషిలో ముందు భాగంలో వున్న ఆ ప్రాణిక భావోద్వేగ హృదయం ముట్టడికి గురై తృష్ణలకు కోరికలకు కోపాలకు తీవ్ర లేక భయంకర అభ్యర్థనలకు, లేక అల్ప దురాశలకు, మసకేసిపోయిన పతనమైన ప్రాణ-శక్తి నీచ

అల్ప బుద్ధులచే శాసించబడ్తుంది. అదేదైనాసరే ప్రతి ఒక్క ప్రేరణకు దాస్యం చేస్తూ, భ్రష్టమౌతుంది. భావోద్వేగ హృదయం, సంచలనాలకై వెంపర్లాడే ప్రాణికం, రెండింటి మిశ్రమం మనిషిలో ఒక అసత్య కామనాంతరాత్మను సృజిస్తుంది. మన అసంస్కృత, పంతంపట్టే ప్రాణిక స్వభావంమీద విధించడంలో విజయం సాధించిన అసలైన నియంత్రణ, లేక బలప్రయోగం యెప్పుడూ కూడా చాలా అస్థిరంగా మోసపూరితంగా ఉన్నప్పటికీ, ఇదిగో యీ కామనాత్మనే అసంస్కృత యీ ప్రమాదకరఅంశాన్నే హేతుబుద్ధి సరిగా నమ్మక, నియంత్రణ, అవసరం వున్నదని సంవేదిస్తుంది. కాని మనిషి యధార్థ అంతరాత్మ అచట లేదు. ప్రకృతికి సంబంధించిన యేదో ప్రకాశమయ అంతరాత్మ యధార్థ అదృశ్య హృదయంలో అది దాగి వుంది. అచట కొంత వడపోత జరిగిన దివ్యవెలుగు క్రింద మన అంతరాత్మ వుంది. అసలు అది వున్నదని చాలా కొద్దిమందికే తెలిసిన ఒక నిశ్చల నీరవత అంతరాత్మ వున్నది. ఎందుకనంటే అంతరాత్మ అందరికీ వున్నదే అయినా, కొద్దిమందికే తమ యధార్థ అంతరాత్మ యెరుక వుంది లేక దాని ప్రత్యక్ష ప్రేరణ అనుభూతి వుంది. మన స్వభావపు అజ్ఞాన రాశికి ఆధారమౌతూ వున్న చిన్ని దైవ విస్ఫులింగం (నిప్పురవ్వ) అచట ఆవాస ముంటోంది. దాని చుట్టూ రూపం దిద్దుకొన్న అంతరాత్మ లేక మనలోని నిజమైన మనీషి, చైత్యపురుషుడు యెదుగుతూ వుంటాడు. అతనిలోని ఈ చైత్యపురుషుడు యెదుగుతాడు. హృదయచలనాలు దాని దివ్యప్రేరణలను ప్రచోదనలను ప్రతిబింబిస్తాయి. అందుచేత మనిషి అధికాధికంగా తన అంతరాత్మ నెరుగగలుగుతాడు. ఉన్నత జంతువులా వుండడు, అతనిలోని అధిదేవత క్షణిక దర్శనాలవల్ల మేలుకొలుపు జరుగుతుంది. ఒకలోతైన జీవితం, చేతనలకు సంబంధించిన సూచనలను దివ్యమైనవాటివైపు చోదనను అధికాధికంగా అనుమతిస్తూ వుంటాడు.

CWSA 23: 150

ఒక కోరికను వదలుకుంటే, అంతరాత్మతో సంపర్కానికది సహాయపడ్తుంది.

ఒక కోరికను యిష్టపూర్వకంగా విడచివేసే నప్పుడు చైత్యపురుషునితో ఒకవిధమైన ఆంతరిక సమాచార సంర్కం యేర్పడుతుంది. దీనివల్ల తన కోరికను సంతృప్తి పరచినప్పటికంటె మహనీయమైన సంతోషానుభూతిని పొందుతాడు. అదలావుంచి

చాలా మామూలుగా దాదాపు మినహాయింపులేకుండా ఒక కోరికను సంతృప్తి పరచినపుడు, అది యెక్కడో అక్కడ ఒక విధమైన చేదును యెప్పుడూ మిగులుస్తుంటుంది.

ఒక విధమైన చేదు నివ్వకుండా సంతృప్తి చెందిన కోరికేదీ లేదు.బాగా తీపిగా వున్న తీపి పదార్థాన్ని తిన్నప్పుడు అది నీ నోటిని చేదుతో నింపుతుంది. అదలా వుంటుంది. చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నించాలి. ఒక కోరికను వదలినట్లు నటించి, ఒక మూలెక్కడో దాని నుంచుకోకూడదు. ఎందుచేతనంటే అప్పుడతడు చాలా అసుఖంగా తయారవుతాడు. నిజాయితీగా కోరికను విడిచిపెట్టాలి.

CWM 7: 40

మనస్సు, అంతరాత్మ

రూపమివ్వడానికి, వ్యవస్థీకరించటానికి మనస్సు ఒక పనిముట్టు. అంతిరాత్మికంను గనుక, తననుపయోగించుకొనడానికి మనస్సు అంగీకరించినట్లైతే, చాలా మంచిది. కాని, అంతరాత్మికమైనది అభివ్యక్తంఅవ్వడానికి సహాయం చేసేది మనస్సు కాదు. పాత్రలు తిరుగబడతాయి. అంతరాత్మికమైనది బాహ్యచేతనను అదివరకే స్వాధీనం చేసుకొని వుంటే, తరువాత అంతరాత్మికమైనది అభివ్యక్తంగావడానికి మనస్సు ఒక పనిముట్టు కాగలదు. అంతకు ముందు అలా కావడం బహుఅరుదుగా జరుగుతుంది. మామూలుగా అదొకతెర, ఒక అవరోధం. కాని అభివ్యక్తిలో అది సహాయం చేయలేదనేది ఖాయం. అది గనుక తన యధార్థ స్థానాన్ని, యదార్థ గమనాన్ని స్వీకరించినట్లైతే అది సహాయ పడగలదు. ఎందుకనంటే అలా వ్యవస్థీకరించడమే దాని వ్యాపారం, దాని అస్తిత్వానికి కారణం. కాని అన్నింటికన్న ముందు చైత్యపురుషుడు, క్షేత్రంపై పట్టు సాధించాలి. యింటియజమాని అవ్వాలి. ఆ తరువాత విషయాలు సర్దుబాటవుతాయి.

బాహ్య అస్తిత్వానికి ఒకే ఒక దారి వుంది.భౌతిక అస్తిత్వాన్ని తీసుకొందాం. భౌతిక అస్తిత్వం, దయనీయమైన చిన్ని భౌతిక అస్తిత్వం, బాహ్యఅస్తిత్వం దానికేం తెలియదు. తనంతతానుగా యేమీ చేయలేదు. చైత్యపురుషుని అభివ్యక్తిని అనుమతించడానికి ఒకే ఒక మార్గం వుంది. ఒక పసిబిడ్డ నిష్కపట ఆర్ద్రితతో (మదర్ చాలా మృదువుగా మాట్లాడారు) తర్కం లేకుండా, లేక అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించకుండా ఆకాంక్షించాలి. ప్రార్థించాలి. అడగాలి, తన బలమంతటితో

కోరుకోవాలి. తర్కం అర్థం చేసుకోడానికి చేసే యీ కృషి అనుభవంలో యెంత గొప్ప అవరోధాన్ని కలిగిస్తుందో ఊహించలేవు. ఏదో జరుగబోయే స్థితికి చేరుకొనే స్థానంలో వున్న క్షణంలో అస్తిత్వపు చేతనలో యేదో కంపనం మారిపోతుంది. ఒక ఆకాంక్షలో బిగుసుకొని ఉన్నప్పుడు, నీ ఆకాంక్షను ముడివేయడంలో విజయుడవై వుండి, సమాధానంకోసం నిరీక్షిస్తు నిలిచివున్నప్పుడు, యీ అస్తవ్యస్తమనస్సు చలించడం మొదలుపెట్టి ఆశ్చర్యంతో, "ఏం జరుగుతోంది, ఏం జరుగబోతోంది, యెప్పుడు జరుగబోతోంది, అదెలా జరుగబోతోంది అదెందుకని అలా వుంది. యే క్రమ విధానంలో అవి బయటపడతాయి?" అనుకొంటుంది. దాంతో అంతా ముగిసిపోయినట్లే, నీవు లేచి, గది బయటకుపోతావు, మరిదేనికీ నీవిక పనికిరావు.

CWM 7: 41

అంతరంగంలోనికి మళ్ళడంద్వారా అంతరాత్మను కనుగొనడం

చేతన ప్రతి అంశంద్వారా అంతరాత్మను కనుగొనవచ్చు. భౌతికం వెనుక అంతరాత్మను కనుగొనవచ్చు... సరాసరి భౌతిక చేతనద్వారా అంతరాత్మతో సంబంధంలోనికి ప్రవేశించవచ్చు, సరాసరి ప్రాణిక చేతనద్వారా, సరాసరి మానసిక చేతన ద్వారా అంతరాత్మతో సంబంధం పెట్టుకోవచ్చు. అంతరాత్మను కనుగొనడానికి అస్తిత్వపు స్థితులన్నింటినీ దాటుకుంటూ పోవలసిన పనిలేదు. భౌతిక చేతనను విడిచి పెట్టకుండా, అంతరంగంలోనికి మళ్ళడంద్వారా అంతరాత్మతో సంబంధం పెట్టుకోవచ్చు. ఎందకంటే అదొక ఆరోహణగాని, ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా వుండే వరుస కాదు, ఆంతరికం వైపు మళ్ళి అందులోనికి ప్రవేశించడం. అస్తిత్వపు యితర స్థితుల ద్వారా సాగకుండా యిలా ఆంతరంలోకి మళ్ళడాన్ని సరాసరిగా చేయవచ్చు. ఇది శ్రీఅరవిందులు చెప్పిన దాని అర్థం. నీవు భౌతిక చేతనలో వున్నావు. యీ బౌతిక చేతనను అంతరాత్మ చేతనకున్మీలనం చేయడానికి నిన్నడ్డుకొనేదేదీలేదు. ప్రాణికంగా, లేక మానసికంగా అభివృద్ధి చెందవలసిన అవసరంలేదు, లేక అంతరాత్మతో సంబంధం పెట్టుకోడానికి యీ అస్తిత్వ యీ స్థితులకు తిరిగి రావలసిన అవసరంలేదు. నీవు సరాసరి ప్రవేశించవచ్చు. అంతరాత్మ యితర స్థితుల ద్వారా సాగకుండా సరాసరి నీ భౌతికంలో తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుంది. అదీ దానర్థం.

CWM 7: 74 అనువాదం: కె.వి.రావు *(9849929254)*

ప్రారంభ బిందువును నీలోనే నీవు వెతకాలి. అది ఈ శరీరంతో, జీవితంలోని, పరిస్థితులతో కలవనిది, స్వతంత్రమైనది. నీ కందించిన మానసిక కల్పన లోనుండి జనించింది కాదు. నీవు మాట్లాడే భాషకు, నీవు నివసించే వాతావరణానికి చెందిన అలవాట్లు ఆచారాలు, నీవు ఏ దేశంలో ఏ కాలంలో పుట్టావో అన్న వాటికి వేటికీ సంబంధించింది కాదు. దానిని నీవు నీ అంతరంగ అస్తిత్వంలోనే కనుగొని తీరాలి. అది తనలో ఒక విశ్వజనీన భావనను, పరిమితిలేని విశాలతను, అవిఛ్ఛిన్న నిరంత రత్వాన్ని మోసుకుపోతుంది. ఇప్పుడు నీవు వికేంద్రించుకొని, విస్తరించి, విశాల మవ్వాలి. నీవు అన్నింటిలో సమస్త జీవకోటిలో జీవించడం మొదలుపెట్టాలి. ఒకరి నుండి ఒకరిని వేరుచేసే అడ్డుగోడలను కూల్చాలి. వాళ్ళ ఆలోచనలో ఆలోచించాలి. వాళ్ల భావావేశాల్లో తరంగించాలి. వాళ్ళ అనుభూతుల్లో అనుభూతి చెందాలి. సర్వుల జీవితాల్లో జీవించాలి.అప్పటివరకు నిర్జీవంగా ఉన్నది తటాలున ప్రాణవంత మౌతుంది. రాళ్లు జీవం పోసుకుంటాయి. వనస్పతులు స్పందిస్తాయి. సంకల్పిస్తాయి, వేదన చెందుతాయి. జంతువులు అంత స్పష్టంగా కాకపోయినా అర్థమయ్యేటట్లు వ్యక్తపరుచుకుంటాయి. ఎట్లాంటి సమయం, అవధిలేకుండా ప్రతిదీ అద్భుతమైన చైతన్యంతో ప్రాణవంతమౌతుంది. ఇదంతా అంతరాత్మిక సాక్షాత్కారంలో ఒక అంశరూపం మాత్రమే. ఇంకా ఉన్నాయి. చాలా ఉన్నాయి. అవన్నీ నీవు నీ అహంకారపు అడ్డుగోడల్ని, నీ బాహ్యవ్యక్తిత్వానికి చెందిన కుడ్యాలను నీశక్తి విహీన ప్రతిక్రియలను, నీ సంకల్ప దౌర్బల్యాన్ని అధిగమించిపోవడానికి సహాయపడతాయి.
CWM 12:32-33

ప్రాథమికంగా వేసే కొన్ని అడుగులు

మొదట బహుశః అత్యంత ముఖ్యవిషయం: మనుస్సు ఆధ్యాత్మిక విషయా లమంచి చెడులను యెంచడంలో అసమర్థమైనది. ఈ విషయాన్ని గూర్చి వ్రాసి వివరించిన వారంతా ఇదే నొక్కి చెప్పారు. కాని చాలా కొద్దిమంది ఈ దిశగా అభ్యాసం చేశారు. మార్గంలో ముందుకు సాగే నిమిత్తం మానసిక అభిప్రాయాల నుండి ప్రతి క్రియలన్నింటి నుండి వైదొలగడం అత్యంత ఆవశ్యకం.

నీ వ్యక్తిగత సౌకర్యాన్ని, సంతృప్తిని, సంతోషాన్ని సుఖాన్ని చూచుకోవడం వదిలిపెట్టు. ప్రగతిని కాంక్షించే అగ్ని కి మల్లే జీవించు. నీ వికాసానికి ఏది సహాయంగా వస్తుందో దానిని తీసుకో, వెనువెంటనే దాంతో ఎంత ప్రగతిని సాధిస్తావో సాధించు. సుఖాన్ని పొందే నిమిత్తం ప్రతీదీ చేయకు. నీవు చేసే ప్రతి దానిలోనూ సంతోషాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నించు. ఉద్రేకపడకు, కలవరపడకు, ఆందోళన చెందకు, అన్ని పరిస్థితులయందు పూర్తిగా నిశ్చలంగా, శాంతంగా ఉండు. ఇంకా ఎంత ప్రగతిని సాధించాలి. అన్న దానిని అన్వేషించడంలో ఎప్పుడూ తత్పరుడవై దానిని సాధించే దిశలో కాలాన్ని ఏ విధంగానూ, వృధా చేయకు. భౌతిక సంఘటనలను వాటికి తగి లించిన విలువతో చూడకు. అది ఎప్పటికీ దేనినో వ్యక్తపర్చడంలో చేసే వికృత ప్రయత్నమే అవుతుంది. నిజమైన వస్తువు మన పైపై అవగాహన నుండి తప్పించుకు పోతుంది.

ఫలాన వ్యక్తి స్వభావాన్ని మార్పు చేయగల శక్తి నీ కుంటే తప్ప ఎవరి ప్రవర్తన పై ఫిర్యాదు చేయకు. నీకు గనుక ఆ శక్తివుంటే అతడిని తప్పుపట్టడానికి బదులుగా అతడిని మార్చు.

నీవేది చేస్తున్నా నీ ముందుపెట్టుకున్న లక్ష్యాన్ని విస్మరించవద్దు. ఈ గొప్ప ఆవిష్కరణ దృష్ట్యా నీవు ఒకసారి ఏర్పరచుకొన్న లక్ష్యం అది గొప్పది లేదా తక్కువది అని ఏమీ ఉండదు. అన్ని అంశాలు సమానమైన ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉంటాయి. విజయవంతమవడం వేగంగా లేదా నెమ్మదిగా జరుగవచ్చు. అట్లాగే నీవు తీసుకొనే ఆహారం నీ గొప్ప ఆవిష్కరణ వైపుగా చేసే ప్రయత్నానికి అవసరమైన పటిష్టమైన ఆధారాన్ని ఏర్పరచుకోవడంలో పెంపొందించగల శక్తిని అందించాలనే ఆకాంక్షతో ఆహారాన్ని భుజించే ముందు కొన్ని క్షణాలు ఏకాగ్రతను వహించాలి. నీవు నిద్రించేముందు ఆ నిద్ర సొలసిపోయిన నీ నరాలకు నాడులకు స్వాంతన కల్గించి, నీ మెదడుకు, శాంతిని నిశ్చలతనుకల్గించాలనే ఆకాంక్షలో కొద్దిక్షణాలు ధ్యానం చేయాలి. తద్వారా మేల్కొన్నప్పుడు నూతన ఉత్తేజంతో ఆ గొప్ప ఆవి ష్కరణ మార్గంలో నీ ప్రయాణాన్ని మళ్ళీ మొదలుపెడతావు.

నీవు నీ పనికి ఉపక్రమించేముందు, ఆ పని ఆ గొప్ప ఆవిష్కరణామార్గంలో సహాయపడడానికి లేదా కనీసం అడ్డంకి కాకుండా ఉండటానికైనా కొద్ది క్షణాలు ఏకా గ్రతతో ధ్యానించు.

నీవు మాట్లాడేముందు మాటలు నీ నోటినుండి బయటకు వచ్చేముందు వాటిని తగినంతగా లోపలే తనిఖీ చేసి, ఖచ్చితంగా ఏ మాటలు అవసరమో అవే పలకాలి. అద్భుత ఆవిష్కరణమార్గంలో నీ ప్రగతికి కీడు తలపెట్టని మాటల్నే మాట్లాడడానికి నీవు ఏకాగ్రమనస్కుడవై ధ్యానించాలి.

సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే నీ వెప్పటికీ నీ జీవన ఉద్దేశ్యాన్ని, లక్ష్యాన్ని మరచి పోవద్దు. మహా ఆవిష్కరణకు సంబంధించిన సంకల్పం సదా నీలో ఉండితీరాలి. నీవేమై ఉన్నావో నీవేమి చేస్తున్నావో దానిపైన ఒక బ్రహ్మాండమైన వెలుగుపక్షి, రూపంలో నీ జీవన కదలికలన్నింటిపై ఆధిక్యతను కల్గి ఉన్నట్లుగా ఉండాలి.

నిర్విరామమైన పట్టుదలతో కూడిన నీ ప్రయాస ముందు ఒక ఆంతరిక ద్వారం తటాలున తెరచుకొంటుంది. కన్నులు మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతిలో నుండీ తేలివస్తావు. ఆ ప్రభ నీవు ఎల్లప్పుడూ ఉండి ఉన్నావని, సంబంధితః నీవు యధార్థంగా ఎలా ఉన్నావో అలా ఉండబోతావని, ధరించబడిన వస్త్రాలు జీర్ణమైనపుడు విడిచి వేయబడినట్లు ఈ బయటిరూపాలే నశిస్తాయనే దృఢమైన అనుభవాన్ని, అమృతత్త్వంపై విశ్వాసాన్ని నీకు కల్గిస్తుంది. అప్పుడు అన్ని సంకెళ్ళనుండీ విడివడి తిన్నగా నిలబడతావు. ప్రకృతి నీపై మోపిన పరిస్థితుల భారం క్రింద నలిగి ముక్కలు కాకూడదనుకొని వాటిని భరిస్తూ, సహిస్తూ, శ్రమకోర్చి ముందుకు సాగటానికి బదులు నిటారుగా, సుస్థిరంగా నీ జీవితంపై అదుపుతో, నీ విధిపట్ల సచేతనుడవై ముందుకు సాగగలవు.

CWM 12: 33-35

ధ్యానానికి ఒక బింబం

ఒక మూసి ఉన్న తలుపు. అది చాలా బరువైన కంచుతో చేసిన తలుపు. అది తెరుచుకోవాలనే సంకల్పంతో దాని ముందు కూర్చోవాలి. ఆ తలుపులోనుండి అవతలకి వెళ్ళేలా ఏకాగ్రతను, ఆకాంక్షను, ఒక కిరణంలోకి చేర్చి ఆ తలుపును నెట్టాలి, ఇంకా నెట్టాలి. ఇంకా ఇంకా అధికమవుతున్న శక్తితో ఒక్కసారిగా ఆ తలుపు విచ్చుకొని దానిలోకి ప్రవేశించేలా తోస్తూ పోవాలి. ఇది చాలా బలమైన ముద్రను ముద్రిస్తుంది. వ్యక్తి ప్రకాశంలోకి లాబడినట్లుగా అవుతాడు. ఒక కాంతిమయ అనుభవానికి వ్యక్తి పూర్తిగా స్వాధీనమైపోతాడు. ఆకస్మికంగా నిండు సంతోషాన్ని, విశేషమైన చేతనాపూర్వకమైన మార్పును పొందుతాడు. అతడికి తాను వేరే వ్యక్తిగా మారి

పోతున్న అనుభూతి కల్గుతుంది. వ్యక్తిలోని చైత్యపురుషుణ్ణి చేరేందుకు ఇది ఒక సుస్థిరమైన, అత్యంత శక్తివంతమైన ప్రవేశ విధానం.
CWM 7:268

అంతరాత్మిక క్రమశిక్షణ

ప్రారంభ బిందువు అన్నదే అంతరాత్మిక క్రమశిక్షణగా పిలువబడుతుంది. 'చైత్య' సంబంధమైన అన్న పేరును మన మిక్కడ మన ఉనికికి చెందిన అంతరాత్మిక కేంద్రంగా చెప్పుకొంటున్నాం. అది మనలోని మన అస్తిత్వానికి సంబంధించిన అత్యున్నత సత్యానికి పీఠం. అది ఈ సత్యాన్ని ఎరుగగలదు. దానిని క్రియాశీలంగా మార్చగలదు. కాబట్టే, మనలో దాని సన్నిధిని తెల్సుకోవడమే అతి ప్రధానం. ఆ సన్నిధి మనకు నిత్య సజీవమైన యథార్థంగా మారిపోయేవరకు దాని పట్ల ఏకాగ్రచిత్తుల మవ్వాలి. దానితో ఏకమై పోవాలి.

విభిన్న కాలాల్లో, విభిన్న ప్రదేశాల్లో ఈ స్ఫురణను, అనుభవాన్ని పొందడానికి, చివరికి దానితో ఐక్యమవ్వడానికి వివిధ పద్ధతుల్ని నిర్దేశించడం జరిగింది. కొన్ని మానసికమైనవి, కొన్ని మతపరమైనవి, మరికొన్ని యాంత్రికమైనవి. నిజానికి ప్రతి ఒక్కరూ తమకు ఏది తగినదో, ఏది ఉత్తమమైనదో ఆ పద్ధతి కనుగొనాలి. ఆ వ్యక్తిలో గనుక తీవ్రమైన, స్థిరమైన ఆకాంక్ష, మొండిపట్టుదల, క్రియాశీలకమైన సంకల్పం ఉంటే అతడు తప్పక ఒక పద్ధతిలో కాకపోతే మరో పద్ధతిలోనైనా దానిని సాధించగలడు — బాహ్యంగా పఠనం, అధ్యయనం చేయడం ద్వారా, ఆంతరిక ఏకాగ్రత, ధ్యానం, జ్ఞానం కల్గడం, అనుభవాలు కల్గడం వలన — లక్ష్యాన్ని చేరడానికి అవసరమైన సహాయం అందుతుంది. ఇక్కడ ఒక అంశం ఖచ్చితంగా అవసరమౌతుంది: అన్వేషించి కనుగొనాలనే సంకల్పం, దాని సాక్షాత్కారం. ఈ ఆవిష్కరణ సాక్షాత్కారమన్నవి అన్నిటి కంటే ముందుగా పొందాల్సిన ప్రాథమిక అంశాలు. ఈ మహా విలువైన ముత్యాన్ని ఎంత శ్రమించైనా సంపాదించుకోవల్సి ఉంది. నీవు ఏ పని అయినా చెయ్యి, ఏ వృత్తిలో నైనా ఉండు. నీ ఉనికికి సంబంధించిన సత్యాన్ని కనుగొని దానితో ఏకమవ్వడం అన్న సంకల్పం ఎల్లప్పుడు సజీవంగా, నీవు ఆలోచించే, నీవు సంవేదించే, నీవు చేసేదాని వెనుక విరాజమానమై ఉండాలి.

ఈ ఆంతరిక ఆవిష్కరణ ఉద్యమానికై అనుబంధంగా మానసిక అభివృద్ధిని

నిర్లక్ష్యం చేయడం మంచిది కాదు. మానసిక ఉపకరణ మన్నది సరిసమానంగా గొప్ప సహాయాన్ని చేయగలదు లేదా గొప్ప అవరోధంగా మారగలదు. మానవ మనస్సు నైజం ఎప్పటికీ పరిమిత దృష్టితో, సంకుచిత అవగాహనతో, కఠినమైన అభిప్రాయాలతో ఉంటుంది. దీనిని విశాలపర్చడానికి, మృదువుగా స్వీకరణ యోగ్యం గా మార్చడానికి, సంపన్నవంతం చేయడానికి, ఒక అకుంఠిత ప్రయత్నం అవసర మౌతుంది. కాబట్టి సాధ్యమైనంతగా ప్రతి అంశాన్ని విభిన్న దృక్కోణాల నుండి చూచి నిర్ణయించడం ఎంతో అవసరం. దీని ముగింపు వైపు, చేయాల్సిన సాధన ఒకటున్నది. అది గొప్ప స్వీకరణ యుక్తమైన మృదుత్వాన్ని, ఆలోచనకు ఉద్దీప్తిని కలుగుజేస్తుంది. దీనిని అనుసరించి: విస్పష్టంగా సూత్రీకరించిన ప్రతిపాదనను ఏర్పరచాలి. దీనికి విరుద్ధమైన ప్రతిపాదన వ్యతిరేకించబడుతుంది. అదే విస్తృత స్థాయిలో సూత్రీకరించ బడుతుంది. అప్పుడు ఒక భద్రమైన పారదర్శకతతో ఒక బృహత్ ఉన్నతమైన, బహు విశదమైన భావనలో రెండు వైరుధ్యాలు ఏకమయ్యే సమన్వయం కనుగొనబడే వరకూ సమస్య విశాలపర్చబడాలి లేదా అధిగమించబడాలి.

CWM 12:4-5 *అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)*

చైత్యపురుష జ్వాలా ప్రజ్వాలనం

దివ్య జననీ, చైత్యపురుష జ్వాల అంతరంగంలో తప్పనిసరిగా ప్రజ్వాలితం కావాలి. దీనిలో దైవం పేరుతో అన్నింటినీ ఆహుతి చేయాలి అని శ్రీఅరవిందులు వ్రాసారు.

శ్రీఅరవిందులు *SABCL Vol. 20, p. 155*

చైత్యపురుష జ్వాల ఎల్లప్పుడూ ప్రజ్వలిస్తూ ఉండదా?

ఎల్లప్పుడూ ప్రజ్వలిస్తూ వుండదు.

అప్పుడు దానిని ప్రజ్వలింపజేయుట ఎలా?

ఆకాంక్షించుట ద్వారా.

పురోగతికై ఆకాంక్ష, పూర్ణత్వం వైపు ఆకాంక్ష. వీటన్నింటితో పాటు, పురోగతికై సంకల్పం, స్వయం పరిశుద్ధతలుఆ జ్వాలను వెలిగిస్తాయి. పురోగతి కోసం ఎవరికైతే దృఢమైన సంకల్పం కలదో, ఆధ్యాత్మిక పురోగతి, పరిశుద్ధత వైపు దానిని వారు మరల్చినపుడు వారిలో ఆ జ్వాల దానంతట అదే ప్రజ్వలిస్తుంది.

తొలగించుకోవాలనుకుంటున్న ప్రతీ లోపాన్నీ లేదా సాధించాలనుకుంటున్న ప్రతీ పురోగతినీ — అన్నింటినీ జ్వాలలో ఆహుతి చేసినట్లయితే అది ఒక నూతన తీవ్రతతో ప్రజ్వలిస్తుంది. అది ఒక కల్పన కాదు, జ్వాలా కాంతిని మనం సూక్ష్మభౌతికంలో వాస్తవంగా దర్శించవచ్చు. ఆ జ్వాల వెచ్చదనాన్ని మనం అనుభూతి చెందవచ్చు. ఆ జ్వాల సూక్ష్మభౌతికంలో వాస్తవంగా ఉంటుంది. పురోగతిని నిరోధించే ప్రకృతిలోని అంశాలను ఈ జ్వాలలో మనం అర్పించినట్లయితే, అది దహించుట ప్రారంభమై మరింత ఉజ్వలంగా ఆ జ్వాల మారుతుంది.

*CWM *:251*

చైత్యపురుష ధర్మం ఆగమనంతో మాత్రమే హేతువాద రాజ్య మంతమవుతుంది. తద్వారా దైవ సంకల్ప అభివ్యక్తీకరణ జరుగుతుంది.

CWM 9:103

ఆకాంక్ష, చైత్యపురుషుడు

ఆకాంక్ష, దాదాపుగా ఎల్లప్పుడూ చైత్యపురుషుని అభివ్యక్తీకరణగా ఉంటుంది. దైవకేంద్రం మానవునిలోని అంతరాంతరాలలో చిన్న దైవజ్వాల చుట్టూ ఏర్పడి మనలో భాగంగా ఉంటుంది. ఈ దైవజ్వాల ప్రతీ మానవునిలో అంతర్గతంగా ఉండటాన్ని మీరు గమనించవచ్చు. కొద్ది కొద్దిగా అన్ని అవతరణలు, కర్మలు, ఇతర వాటి ద్వారా దాని చుట్టూ రూపం ఏర్పరచుకుంటుంది, దానినే థియోన్ చైత్య పురుషుడు అని పిలిచారు. చైత్యపురుషుడు సంపూర్ణంగా వృద్ధిచెందినపుడు అది ఒక రకమైన దేహంగా లేదా ఆత్మ వ్యక్తిగత ఆచ్ఛాదనగా ఏర్పడుతుంది. ఆత్మ సర్వోన్నతునిలో ఒక భాగం. వ్యష్టిరూపంలో వున్న సర్వోన్నతుడే జీవుడు. సర్వోన్నతుడు ఒకడే ఉన్నందున, ఒక జీవుడు మాత్రమే ఉంటాడు. కానీ, లక్షలాది వ్యష్టి రూపాలలో ఉంటాడు.(పరిమాణంలో కన్న సంభవతలలో) మార్పులేని, శాశ్వత, అనంతమైన ఒక దైవ విస్ఫులింగంలా జీవుడు మొదలౌతాడు. అన్ని అవతరణల ద్వారా, దైవ ప్రభావంతో స్వీకరించినది, ప్రతిస్పందించినది జీవుని చుట్టూ పారదర్శకంగా వృద్ధిచెందుతుంది. అది మరింత చైతన్యవంతం సంఘటితం అవుతూ ఉంటుంది. అంతిమంగా అది ఒక పూర్తి చైతన్యవంతమైనదిగా రూపుదిద్దుకొని దానంతట అది సంపూర్ణత్వం చెంది, పూర్తిగా దైవసంకల్పంతో పయనిస్తుంది. అం

టే సర్వోన్నతుని స్వతంత్ర వ్యక్తీకరణ అవుతుంది. దీనినే 'చైత్యపురుషుడు' అని పిలుస్తుంటాము
శ్రీమాత: శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై 25, 1962

గత జన్మ లక్షణాలు

సాధారణంగా చెప్పుకోవాలనుకుంటే, యోగ మభ్యసించినవాడు, పూర్తిగా పురోగతి చెంది స్వతంత్ర చైత్యపురుషుడై ఉండి దైవకార్యం కొనసాగించుటకు మరలా జన్మిస్తాడు లేదా గత జన్మలోని తన పురోగతిని పూర్తి చేసుకుని, తనను తాను తెలుసుకోవాలనుకున్న చైత్యపురుషుడై ఉంటాడు.

ఆకాంక్షించేది, సంపర్కం కలిగి వున్నది యిదే.

కావున, మీ చైత్యపురుషుని పట్ల చైతన్యవంతులై ఉండండి అని మీకు చెప్పినప్పుడు చైత్యపురుషుని ద్వారా దైవసన్నిధితో సంపర్కం కలిగి ఉండటం కోసం బాహ్యప్రకృతిచేత రూపొందించచబడిన జీవికి చెప్పినట్లన్న మాట. అప్పుడు చైత్యపురుషుడు మొత్తమంతటికీ బాధ్యత వహిస్తాడు. వాస్తవానికి అతడు అంతర్గత మార్గదర్శి.... నేను బాలికగా ఉన్నప్పుడు, ఈ వ్యక్తి (అప్పుడది వ్యక్తిగా కాదు, కానీ ఒక నిర్దిష్ట చైతన్యం, సంకల్పం యొక్క వ్యక్తీకరణ) వాస్తవంగా అది చైత్యపురుషుని అస్తిత్వం, దాని వెనుక మరొక విషయం కూడా ఉంది. అది ప్రత్యేకత గల అంశం. ఎవరి చైత్యపురుషుడు అయితే ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా అవతరించాడో అటువంటి ప్రతి ఒక్కరి విషయంలో నాకు జరిగినదే జరుగుతుంది. చైత్యపురుషుడు మీ జీవితానికి మార్గదర్శనం చేస్తాడు, అతను స్వతంత్రంగా వ్యవహరించేటట్లు మీరు వదిలేస్తే, అతను అన్ని పరిస్థితులను అమరుస్తాడు.... అది నిజంగా అద్భుతం... నేను చూసాను....చైతన్యవంతులైన చైత్యపురుషులను కలిగిన ఎందరో వ్యక్తులను చూసాను.... వ్యక్తిగత అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచుకోవడం అనే దృక్పథంతో కాక మీ అంతిమ పురోగతి, సిద్ధి కోసం మాత్రమే జరుగుతుంది. జీవితంలోని అన్ని పరిస్థితులు, మీరు వాటిని దుర్భరంగా ఉన్నాయని అన్నప్పటికీ, మీరు చేరవలసిన గమ్యానికి సాధ్యమైనంత వేగంగా చేర్చుతాయి.

*

పని ఏ విధంగా జరిగిందో నాకు స్పష్టంగా తెలుసు, నెమ్మదిగా, అవ్యక్తంగా, గుడ్డులో కోడిపిల్ల రూపొందినట్లు, మీరు పై పెంకును గమనిస్తే మీకు పై పెంకు మాత్రమే కన్పిస్తుంది. మీకు లోపల గుడ్డు మాత్రమే ఉందా లేక కోడిపిల్ల ఉందా అనేది తెలియదు (నా ఉద్దేశ్యం సాధారణ క్రమంలో మాత్రమే, కాని మీరు దానిని ప్రత్యేకమైన పరికరాలతో చూడగలరు) మెల్లగా పెంకును పొడుస్తూ ముక్కు కనబడుతుంది. తర్వాత చిన్న ఏడుపు! కోడిపిల్ల వచ్చేస్తుంది. అదే విధంగా, చైత్య పురుషునితో అనుసంధానం జరుగుతుంది. ఎన్నో నెలల పాటు, కొన్ని సందర్భాలలో సంవత్సరాల పాటు మీరు ఒక మూసి ఉన్న ద్వారం దగ్గర కూర్చుని యుండవచ్చు. నెడుతూ, నెడుతూ, ఆవేదన పడుతూ, ఒత్తిడికి లోనవుతూ (అది ఎంతో బాధిస్తుంది!), అయినా ఏమీ జరగదు, ఫలిత ముండదు. అప్పుడు ఒక్కసారిగా, ఏ విధంగా లేదా ఎలా అనేది మీకు తెలియకుండానే మీరు కూర్చుండిపోతారు, అదృశ్యమై పోతారు! అంతా విస్తృతమైపోంతుంది. అంతా సిద్ధమైపోయింది, అంతా జరిగిపో యింది — అయిపోయింది, మీరు సంపూర్ణ చైత్యపురుష చైతన్యంగా ఉద్భవిస్తారు మీరు చైత్యపురుషునికి సన్నిహితులైపోతారు. అప్పుడు అంతా మారిపోతుంది

సాధారణంగా మానవులు, తమ ఆత్మను గుర్తించలేకపోవుట, దాని నియమాల ప్రకారం జీవించుటలో విఫలమగుట గురించి బాధపడరకపోవడం వాస్తవవిషాదం.

వాస్తవానికి తమ అంతరాత్మ, చైత్యపురుషుని పట్ల చైతన్యవంతంగా లేకపోవడం, జీవితం పూర్తిగా అతని మార్గదర్శకత్వం క్రింద లేకపోవడమే వాస్తవమైన విషాదం. మరణానికి ముందే తమ ఆత్మను గుర్తించలేకపోవుట, దాని నియమాల ప్రకారం జీవించకపోవుట వాస్తవమైన వైఫల్యం.

మనలో దైవాన్ని దర్శించుట, అతని నియమానుసారం జీవించడమే వాస్తవమైన ఇతిహాసం, నిజమైన వైభవం.

CWM 10:277 — శ్రీమాత

— ప్రతిదీ పరివర్తన చెందుతుంది — మీ జీవితం పూర్తిగా మారిపోతుంది, మీ సంపూర్ణ అస్తిత్వం పూర్తిగా అదివరకున్నదానికి విరుద్ధంగా మారిపోతుంది.

శ్రీమాత: శిష్యునితో సంభాషణ, సెప్టెంబరు 5, 1962

(అనువాదం: హోతా ఈశ్వరకృష్ణ, 9866757576)

ఓ పద్ధతి

చివరలో దిగులు పడవద్దు, వ్యాకులపాటు చెందవద్దు లేక కృంగిపోవద్దు. (అన్నింటి కంటే మరీ హీనమయింది.) చేసేదేమీ లేదనుకోవద్దు లేక అసహనం లేక విసుగు చెందకపోవడం ఉత్తమం. ఊరక ప్రశాంతంగా ఉంటూ 'అదెప్పుడొస్తే అప్పుడొస్తుంది' అని చెప్పాలి, కాని ఎంతమాత్రం లొంగని మొండితనంతో చెప్పాలి. పని చేయవలసి ఉంటే అది చేయి, చేస్తూనే ఉండు, పూర్తిగా వృధా అన్నట్లు కన్పించినప్పటికీ చేస్తూ ఉండు

కాని కేవలం ఓ పద్ధతి నీ కుండుంటే!

పద్ధతు లున్నాయి — పుస్తకాల నిండా అవే. వాటిలో దేనినీ సిఫారసు చేయను. అవెప్పుడూ గ్రంథకర్త ఉపయోగించే లేక విన్నటువంటి పద్ధతులే. ప్రతి ఒక్కరు తమదయిన పద్ధతి నొకదాన్ని కనుగొనాలి.

తాను కొన్ని సూచనలను పొందగలడు, తనదయిన పద్ధతిని తాను కనుగొనగలడు.

కానీ తాను... చూడండి, జపాని కెలాగో దీనికీ అంతే. మీ జపం మీ కివ్వబడు తుంది, కాదా! మీరు దానిని స్వీకరిస్తారు. (మీకై మీరు కనుగొనకపోతేనే, కానీ, అదెంతో కష్టం, మరొక స్థాయి సాక్షాత్కార మవసర మవుతుంది.) మీ జపాన్ని దానిని చేయగలిగిన శక్తితో పాటు అందుకుంటారు. కాని ఆ దెలా చేయాలో మీరు నేర్చుకోవాలి, అవునా? ఎంతో సేపటిదాకా మీరు సఫలమవరు; అన్ని రకాల విషయాలు జరుగుతాయి — సగంలో మరచిపోతారు, లేదా నిద్రలో పడతారు, లేక అలసిపోతారు, తలనొప్పి తెచ్చుకుంటారు, అన్ని రకాలయినవి; లేక బాహ్య పరిస్థితులు గూడా జోక్యం చేసుకుని కలత పెడతాయి. మంచిది. ఇక్కడదే విధంగా ఉంటుంది; మీకు మీరు 'నేను చేస్తాను' అని చెప్పుకోవాలి. మీరు చేస్తారు మొండి మనిషిలాగా మీరు దానితో పాటు వెళ్ళాలి: ప్రతిదీ దారిని మూసివేస్తుంది. కాని మీరు వెళ్తుంటారు. మీరు చేస్తానని చెప్పారు, మీరది చేస్తారు. అక్కడ ఫలితాలుండవు — అయినా

నేను లక్ష్యపెట్టను, ప్రతిదీ నాకు విరుద్ధంగా ఉన్నది — నేను లక్ష్యపెట్టను. నేను చేస్తానన్నాను, చేస్తాను.... నేను చేస్తానన్నాను, చేస్తాను. మీరలా వెళ్తూనే ఉంటారు....
అమ్మ: శిష్యునితో సంభాషణ సెప్టెంబరు 5, 1962

పట్టుదలతో ఉండండి

మీరు అమిత పట్టుదలతో ఉండాలి — మొండి పట్టుదల, మొండి పట్టుదల. అచేతన, మూర్ఖత్వాల ప్రతిఘటనకు విరుద్ధంగా, ఏదీ పట్టువదలని, సమ్మతింపని, అచేతన, మూర్ఖత్వాల శక్తి యంతటికి విరుద్ధంగా మీరు పైనున్నారన్నట్లుండాలి. కాని యిది రాతిపైన పడే నీటి బిందువు కథ: కాలానికి చెందిన విషయం. రాతిపై పడే నీరు క్రమంగా రాతి ద్వారా మార్గ మేర్పరచుకుంటుంది. అందుకు తరాలు పట్టవచ్చు, కాని ఫలితం పొందుతుంది, ఎందుకంటె వదలకుండా ఒక చుక్క తర్వాత మరొక చుక్క. మొదట జారిపోతుంది, క్రమక్రమంగా అదొక రంధ్రం జేసుకుంటుంది, క్రింద విశాలమయిన నది ప్రవహిస్తుంటుంది. ప్రకృతి ననుసరించడానికి ఈ అద్భుత మయిన ఉదాహరణను మన కిస్తున్నది. అదంతే: మనం రాతి మీద పడే నీటిచుక్కల్లా ఉండాలి.
అమ్మ: శిష్యులతో సంభాషణ సెప్టెంబరు 5, 1962

దైవం పట్ల ప్రతిఘటింపలేని ఆకర్షణ

ఎవరిలో చైత్యపురుషుని చలనం, ఉద్వేగ అంతఃప్రేరణ బౌద్ధిక అవగాహన కంటె బలంగా ఉంటాయో ఆ మనుషులున్నారు. వారు తెలియకుండా, అదేమిటో, ఏమవగలదో, అది దేనికి ప్రతినిధో నన్న భావమే కొంచెమైనా లేకుండా — ఏమీ లేకుండా, బౌద్ధిక అభిప్రాయం లేకుండా ఉంటారు — కాని ఓ రకమయిన అంతః ప్రేరణ, ఆకర్షణ, అవసరం తప్పక అవసరమన్నట్లు దైవం పట్ల ప్రతిఘటింపలేని ఆకర్షణ ననుభూతి చెందుతారు. అదెవరికున్నదో ఆ మనుషులు, ఏ మనసు వారి నిబ్బంది పెట్టదో, ప్రశ్నింపదో, చర్చింపదో, ఎంతో వేగంగా వెళ్తుందో, దానిని గలిగి, ఉండడం దైవకృప ఫలితంగా నని చెప్పవచ్చు.
CWM 7:394

అక్కడే రెండు ప్రధాన విషయా లున్నాయి. ఏది తనను ఎక్కువగానో తక్కువ గానో ఉన్న జడత్వం నుండి బయట పడేస్తుందో, ఏది తనను ఉత్తేజితం చేస్తుందో ఆ విషయయానికి తనను కొద్దో, గొప్పో పూర్తిగా అంకితం చేసుకోవడానికి ఉత్సాహ పరచేది ఈ సామర్ధ్యం. ఉదాహరణకు కళాకారుడు అతడి కళకు , శాస్త్రివేత్త అతడి విజ్ఞాన శాస్త్రాని కంకితమైనట్లు. సాధారణంగా ఎవరు సృజిస్తారో లేక నిర్మిస్తారో ఆ ప్రతి వ్యక్తికి ఒక ఉన్ముఖత ఉంటుంది, ఓ ప్రత్యేక సామర్ధ్యం, ఓ ప్రత్యేక సంభవతలకు ఉన్ముఖత అతడిలో ఉత్సాహం కల్గిస్తుంది. ఎప్పుడిది చురుగ్గా ఉంటుందో అప్పుడు అస్తిత్వం లోనిదేదో మేల్కొంటుంది, చేస్తున్న పనిలో దాదాపు అస్తిత్వం మొత్తం పాల్గొంటుంది.

అసలు ఉన్నది ఇదీ. అప్పుడక్కడ ఎవరికి కృతజ్ఞతతో గూడిన అంతరంగ సామర్థ్య ముంటుందో, ఎవరికి స్పందించాలన్న తీవ్ర అవసర మున్నదో, జీవిత మంతటికీ వెనుక, అల్పాతి అల్పమయిన చిన్న మూలకం వెనుక, జీవిత అత్యల్ప సన్నివేశం వెనుక రహస్యంగా ఓ అద్భుతం వంటిదున్నదని సౌందర్యం లేక అనంత మయిన కృప ఉన్నదన్నట్లు అనుభూతి చెందుతారో, వారు అభిమానంతో, భక్తితో, ఆనందంతో స్పందిస్తారు.

ఎటునంటి జ్ఞానమూ లేని మనుషులు నాకు తెలుసు. చెప్పాలంటే వారికేమీ తెలియదు, ఎవరూ చదువుకోలేదు. ఎవరి మనస్సులు పూర్తిగా సాధారణమైనవో. తనను తానిచ్చి వేసుకొనే కృతజ్ఞత, అభిమానం, అర్థం చేసుకోగలిగిన, కృతజ్ఞత నిండిన సామర్థ్యం వున్నదో, వారు నాకు తెలుసు.

మంచిది, వారికి చైత్యపురుషునితో సంపర్కం తరచుగా ఉంటుంది, దాదాపు నిరంతరం ఉంటుంది, వారు దాని కెంతవరకు సమర్థులో, చైతన్యవంతులో — చైతన్యవంతులు గాదు కాని ఓ కొంత — అంతవరకు వారు మోయబడుతున్నట్లు, సహాయం చేయబడుతున్నట్లు, వారిని మించి పైకెత్తబడుతున్నట్లు, అనుభూతి చెందిన భావంలో ఉంటారు.

మనుష్యుల నీరెండు విషయాలు బాగా తయారుచేస్తాయి. వారు ఒకదానితోనో,

మరొకదానితోనో పుడతారు; వారు కష్టపడితే అది క్రమంగా అభివృద్ధి చెందుతుంది, పెరుగుతుంది.

మన మంటాం: మీ హైన్యతలో నుండి, కురుచనైన, అల్పమైన అహాన్నుండి బయటకు త్రోసేదేదో ఆ ఉత్సాహపడే సామర్థ్యం, అల్పమయిన అహంలో నుండి కృతజ్ఞతలు తెల్పడం లోనికి తన నేవిరువ్వుతాయో అవి ఉదారమయిన కృతజ్ఞత, కృతజ్ఞతా భావ ఔదార్యతలు. తనలోని చైత్యపురుషుడు, దివ్యత్వంతో సంపర్కం లోనికి ప్రవేశించడానికి యివి రెండూ అత్యంత శక్తివంతమయిన మీ మీటలు. ఇది చైత్యపురుషునితో సంపర్కానికి బంధించే కొక్కెంలాగా పనిచేస్తుంది — తప్పనిసరిగా బంధనమే.

CWM 7:418-19

చైత్యపురుషుని అభివృద్ధికి అత్యవసరమయిన పరిస్థితులు

చైతన్యవంతమయిన చైత్యపురుషుని మూర్తిత్వ అభివృద్ధి కోసం, దాని సంపర్కాన్ని, సహాయాన్ని బలోపేతం జేయడం కోసం, సాధ్యమయితే ఏకాగ్రతతో నున్నప్పుడు దాని వైపు తిరిగి, దానిని తెలుసుకోవాలని, అనుభూతి పొందాలని, దాని ప్రభావాన్ని స్వీకరించడానికి తాను తెరుచుకోవాలని ఆకాంక్షించాలి; ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకోవాలి, దాని నుండి ఒక సూచన నందుకున్న ప్రతిసారీ ఖచ్చితంగా, నిజాయితీగా అనుసరించాలి. గొప్ప ఆకాంక్షతో జీవించడం, అంతరంగం నెమ్మదించడం, సాధ్యమయినంతవరకు అలా ఉండడానికి ఎల్లప్పుడు శ్రద్ధ తీసుకోవడం, తన కార్యకలాపా లన్నింటిలో పరిపూర్ణమైన నిజాయితీని పెంపొందించడం — చైత్యపురుషుని అభివృద్ధికి యివి అత్యవసరమయిన పరిస్థితులు.

CWM 16:222

ప్రజ్ఞాపూర్వక సంకల్పాన్నుప యోగించండి

చైత్యపురుషుడు పురోగామి, అమృతుడు.

స్వీయజ్ఞానం, స్వీయ నియంత్రణ, స్వీయ గురుత్వ పద్ధతులు మంచివే. మీ వద్దకు అప్రయత్నంగా ఏది వస్తుందో, మీ స్వభావానికి బాగా సరిపోయేదేదో దానిని ఎంచుకోవాలి. ఒకసారి పద్ధతిని ఎంచుకున్న మీదట, మీ ప్రజ్ఞాపూర్వక సంక

ల్ని ఎటువంటి అడ్డంకి వచ్చినా, కష్టం కలిగినా కుంచించుకుపోని, ఓటమి నొం దని పట్టుదలతో అన్వయించడం కోసం ఉపయోగించాలి. ఇదొక సుదీర్ఘ, సూక్ష్మ కృషి, దానిని నిజాయితీతో చేపట్టి, యింకెంతో సున్నితంగా, సమగ్రంగా పెరుగు తున్న నిజాయితీతో కొనసాగించాలి.

సాధారణంగా తేలిక మార్గాలు ఎక్కడికీ చేర్చవు.

*

చైత్యపురుషునినుండి, అధికాధిక సంపూర్ణంగా బాహ్యఅస్తిత్వాన్ని విడదీసే ప్రభావం మాత్రమే హేయమైన చెడుజీవితాని కుంటుంది. ఆ జీవితం జీవిస్తున్న వాని చైత్య పురుషుడు ఉన్నత చేతనా లోతులలోనికి నిష్క్రమిస్తాడు. కొన్ని సమయాల్లో దేహంతో దానికుండే సమస్త సంబంధాన్ని త్రుంచి వేసుకోవడం కూడా జరుగుతుంది. అప్పుడు ఒక ఆసురిక లేక రాక్షసిక జీవి ఆ దేహాన్ని పూనుతుంది.

స్వతహాగా చైత్యపురుషుడు పతనానికి సంబంధించిన సకల సంభావ్యతకు పైన వుంటాడు.

CWM 16:246-47

*

"నిరంతరంగా నిజాయితీ గల ఆకాంక్ష, దివ్యత్వం వైపుకు తిరిగే సంకల్పం మాత్రమే చైత్యపురుషుని ముందుకు తీసుకు రావడానికి ఉత్తమ మాధ్యమాలు." ప్రతి రోజూ మీరెప్పుడు ఖాళీగా ఆటంకాలు లేకుండా ఉండగలుగుతారో ఆ సమ యాన్ని స్థిరం జేయండి, సౌకర్యవంతంగా కూర్చుని, మీ చైత్యపురుషుని సంపర్కం లోనికి ప్రవేశించాలన్న ఆకాంక్షతో వుండండి, వెంటనే సాధించలేకపోతే నిరుత్సాహ పడవద్దు, ఒక రోజున తప్పక విజయం సాధిస్తారు. మీరే సమయా న్నెంచుకున్నది నన్ను తెలుసుకోనీయమని మాత్రమే అడుగుతున్నాను. ఆ విధంగా ఎక్కువ సచేతనంగా సహాయపడగలను.

CWM 17:363 అమ్మ

అహం కేంద్రంగా ఉండడ మెప్పుడు బాగా తగ్గిపోతుందో అప్పుడూ, అమ్మ పట్ల గాఢమయిన భక్తి ఉన్నప్పుడు గూడా చైత్యకేంద్రం సూటిగా తెరుచుకోవడం సులభమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక నమ్రత, విధేయత నామీద ఆధారపడడం అవసరం.

CWSA 17:363

తాను అంతరాత్మికాన్ని ఎంత ఎక్కువ అభివృద్ధి చేసుకుంటే అంత ఎక్కువగా అతనిపై కృప పనిజేయడం సంభవమవుతుంది.

CWSA 32:163 శ్రీఅరవిందులు

ఎప్పుడు చైత్యపురుషుడు విముక్తమయి, ముసుగులో నుండి ముందుకు తీసుకు రాబడతాడో అది సమగ్ర యోగ నిర్ణయాత్మకమయిన క్షణాలలో ఒకటి; అది మనిషి మనసు, ప్రాణం, దేహాల మీద దాని దివ్యత్వాల, దృష్టుల, అంతఃప్రేరణల వరద నంతటినీ గ్రుమ్మరించ గలదు, పృథ్వీ ప్రకృతి దివ్యత్వ నిర్మాణానికి తయారు గావడం ఆరంభమవుతుంది.

CWSA 23:150 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: జి. అరుణా మోహన్

చైత్యపురుష ఉన్మీలన

సాధన రెండు పునాదులు

ఈ సాధన పునాదులుగా ముందు రెండు విషయాలని స్థాపించాలి. మొదటిది చైత్య పురుష ఉన్మీలన, రెండవది పైన ఆత్మావిష్కరణ. చైత్యపురుషోన్మీలనకోసం శ్రీమాత మీద మనసు లగ్నం చేస్తూ, ఆమెకే ఆత్మ సమర్పణ చేసుకోవడం అత్యంత సుల భమైన, సరళమైన మార్గం. నీలో భక్తి పెంపొందడమే నీలో చైత్య వికాసం కలుగుతోంది అనడానికి మొదటి చిహ్నం. శ్రీమాత సన్నిధి, లేక శక్తి లేదా స్మృతి నిన్ను నిరంతరం బలపరుస్తూ, నీకు బాసటగా నిలుస్తున్నట్లు అనుభవం కావడం రెండవ చిహ్నం. క్రమేపీ నీలోని ఆత్మ ఆకాంక్షగా, అంతరాత్మికదృష్టిగా వ్యక్తం అవుతూ నీ మనస్సుని సరైన ఆలోచనలవద్దకి, నీ ప్రాణ జీవిని సరైన ప్రాణిక చలనాలవద్దకి, తలంపుల వద్దకి తీసుకుపోతూ, ఏరివేయ వలసిన దానంతటినీ వెల్లడిస్తూ వెళ్ళగొడుతూ, అంతర్యాన్ని, అంతర్యంలోని చలనాలని మొత్తంగా, అనన్యంగా దైవం దిక్కుగా తిప్పుతుంది. ఇక ఆత్మసిద్ధి కలగాలంటే, మానసిక శాంతి, నిశ్శబ్దాలు మొదటి నియమాలు అవు తాయి. క్రమంగా మనం విముక్తిని, స్వేచ్ఛని, విశాలతని, అనుభూతి చెందటం మొదలెడతాము. నీరవమైనది, శాంతమైనది, దేని చేతను కళంకితం కానిది, సర్వత్ర వ్యాపించినది, అన్నిట్లో ఉన్నది, దైవంతో ఒకటై వున్నది అయిన అంతరాత్మలో

జీవించడం మొదలెడతాము. మార్గమధ్యంలో మరిన్ని అనుభవాలు ప్రాప్తించవచ్చు. ఉదాహరణకు అంతరదృష్టి విప్పారడం, లోన శక్తి పని చేస్తున్న అనుభూతి కలగడం, శక్తి వివిధ చలనాలు గాని ప్రభావాలుగాని, అనుభవం కావడం మొదలైనవి. చైతన్యపు ఆరోహణలుగాని, పైనుండి శక్తి, శాంతి, ఆనంద, ప్రకాశాలు అవతరిస్తున్నట్లుగాని స్పృహ కలుగవచ్చు.

CWSA 30:320

మనఃపూర్వకమైన ఆత్మసమర్పణ

శ్రీమాతకు సాధకుడు సరళంగా, మనఃపూర్వకంగా ఆత్మసమర్పణ గావించుకోగలిగినపుడే, సాధనలో ప్రాణిక దురుద్దేశాల మిశ్రమాన్ని వదిలించుకున్నప్పుడే, చైత్యపురుష పూర్తిగా విప్పారగలుగుతుంది. అహంకారధోరణి ఉన్నా, ఉద్దేశ్యంలో కపటత్వం ఉన్నా, ప్రాణిక వాంఛల ఒత్తిడిలో యోగం చేస్తున్నా, ఏదో ఆధ్యాత్మిక అత్యాశని పూర్తిగా గాని, పాక్షికంగా గాని తీర్చుకోవాలనుకున్నా, గర్వం కాని, దర్పం కాని ఉన్నా, పదవికోసం, ఇతరుల మీద ఆధిపత్యం కోసం తాపత్రయపడినా, యోగశక్తిని ఉపయోగించి మరే ఇతర ప్రాణిక వాంఛనైనా తీర్చుకోవాలని అనుకున్నా చైత్యపురుష విప్పారలేదు. విప్పారినా పాక్షికంగానో, తాత్కాలికంగానో తెరచుకొని మళ్ళీ మూసుకుపోతుంది. ఎందుకంటే అది ప్రాణిక చర్యల చేత కప్పబడిపోతుంది. ప్రాణిక పొగలో ఊపిరాడక అణగారి పోతుంది. ఆత్మని నేపథ్యంలో వదిలేస్తూ, మనస్సు ముందుండి యోగాన్ని నడిపిస్తుంటే, సాధనలోని భక్తి, మొదలైన చలనాలు అంతరాత్మిక చలనాలు కాకుండా ప్రాణిక చలనాలు అయితే, అదే విధమైన అశక్తత ఏర్పడుతుంది. అంతరాత్మిక నిర్మలత, సరళమైన నిజాయితీ, నిష్కపటంగా, నిష్కామంగా జరిగే నిరహంకారమైన, అమిశ్రితమైన ఆత్మ సమర్పణే చైత్యపురుష పూర్తిగా విప్పారడానికి అవసరమైన ప్రథమ నియమం.

చైత్యపురుషను ముందుకు తేవడానికి అనన్యమైన సాధికారమైన విధానం అంటూ ఏదీ లేదు. అది ఆకాంక్షమీద, శ్రద్ధాభక్తుల సంవృద్ధి మీద ఆధారపడుతుంది. మానసిక, ప్రాణిక, అహంకారపూరిత చలనాలపట్టువదలడంమీద ఆధారపడుతుంది. ఈ వికాస క్రమంలో ఒక దశలో చైత్యపురుషుని తక్కిన ప్రకృతితో వేరు చేసే తెర

సన్నగిల్లి రాలిపోతుంది. చైత్యపురుష మరింత ప్రస్ఫుటమై, సక్రియమై సాధన పగ్గాలు అందుకొంటుంది.

CWSA 30:349-360

నిస్వార్థమైన, అవ్యాజమైన చలనం

ప్రపంచంలో అంతరాత్మిక చేతన రూపాలలో అతి సుందరమైన ఒక చలనం నిస్వార్థ, అవ్యాజ చలనం. మానసిక చర్యలలో ఎంత ఎత్తుకు వెళితే అది అంత అరుదుగా కనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే ప్రతిభతోపాటు నేర్పరితనం పెరుగుతుంది. తెలివితేటలు పెరుగుతాయి. దానితోనే అవినీతి పెరుగుతుంది. భేషజాలు మొదలవుతాయి. ఉదాహరణకు రోజా పూవు వికసించినప్పుడు సహజంగా అప్రయత్నంగా వికసిస్తుంది. అందంలో, సుగంధంలో ఉండే ఆనందం కోసం వికసిస్తుంది. జీవనానంద సారాన్ని వ్యక్తం చేయడంకోసం వికసిస్తుంది.అలా చెయ్యడంవల్ల దానికి ఒరిగేదేమిటి అని లెక్కలు వేసుకోదు. అది అప్రయత్నంగా చేస్తుంది. ఉండడంలో జీవించడంలోని ఆనందంకోసం వికసిస్తుంది. ఇక మనిషిని తీసుకోండి. ఎక్కడో కొన్ని మినహాయింపులు తప్ప, మనస్సు చురుకుగా ఉన్నప్పుడు తన అందాన్ని, తెలివితేటలని ఉపయోగించుకొని ఏదో లబ్ధి పొందాలని చూస్తాడు. ఆ గుణాలవల్ల తనకి ఏదో దక్కాలని అనుకుంటాడు. కొన్ని సార్లు అంతకన్నా హేయమైన విషయాలని కోరుకొంటాడు. కాబట్టి అంతరాత్మిక దృష్టితో చూచినప్పుడు మనుషులకన్నా రోజా పూవే నయం.

CWSA 5:240

కోర్కెని త్రోసి పుచ్చినప్పుడు, ఆలోచనపైన, తలంపుపైన, చర్యపైన కోర్కె ప్రభావం సన్నగిల్లినప్పుడు, స్థిరమైన ఆకాంక్షతో సంపూర్ణమైన ఆత్మ సమర్పణ జరిగినప్పుడు అనతికాలంలోనే చైత్య పురుష తనంతట తానే మేలుకొంటాడు.

CWSA 30:349 శ్రీఅరవిందొ

భూమిమీద దైవకార్యం కోసం అభివ్యక్తం అయినప్పుడు ఆయన మనుషులు లాగానే ప్రవర్తిస్తున్నట్లు కనిపించవచ్చు. కాని అది నిజంకాదు. అలాంటి పైపై ప్రమాణాలని ఉపయోగించి దైవాన్ని వెలకట్టడం సాధ్యంకాదు. కాని మనుషులకి తమ అధమత్వం పట్ల అపారమైన అపేక్ష ఉంటుంది. కాబట్టి మరింత ఉన్నతమైన యధార్ధానికి ఒడంబడి జీవించడానికి ఒప్పుకోరు. మనలోనే ఏదో అది ఉన్నత యథార్థం అని ఒక పక్క చెప్తున్నా కూడా, దాన్ని తప్పు బట్టాలనే కోరిక, దాన్ని విమర్శించి సందేహించాలనే కుటిలమైన ఉబలాటం మానవ స్థితిలో కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తాయి. ఎక్కడైనా సరే సత్యమైనది, సుందరమైనది సమున్నతమైనది, అయిన దానిపట్ల సహజమైన ఆరాధనాభావం కలిగినప్పుడు అక్కడ దైవం వ్యక్తమవుతున్నట్లే. ఆ సందర్భంలో నీ భౌతిక చేతన నీలోని ఆత్మతో, సంపర్కం చెందుతోంది. ఆ ఆరాధనా భావంలో నీ హృదయం ఉప్పొంగుతుంది. నీవు చైత్యపురుషతో ఆరాధిస్తున్న దాని మూలంలో దివ్యత్వం ఉందన్న స్ఫురణ కలుగుతుంది.

నీలో అలాంటి స్ఫురణ కలిగించిన దాని ముందు నీవు నిలుచున్నప్పుడు నీలో ఆనందాశ్రువులు తన్నుకొస్తాయి. ఆసందర్భంలో కుటిల స్వభావుడే ఇలా ఆలోచిస్తాడు. నిజమే ఇది చాలా ఉన్నతమైనదే. కాని అది నాదైతే ఆ గుణం నా సొంతం అయితే, ఆ ఉన్నతమైన అభివ్యక్తీకరణకి నేనే ఉకరణాన్ని అయితే, అప్పుడే దాన్ని నేను ఆరాధిస్తాను. దైవం తాను ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ ఎలా కావాలంటే అలా అభివ్యక్తం అవుతాడు. దాన్ని గుర్తించడం మీదే మన మనస్సులగ్నమై ఉండాలిగాని ఆ సందర్భంలో అహంకారాన్ని గురించి ఎందుకు పట్టించుకోవాలి? అది వ్యక్తమైతే చాలు సార్థకత చెందినట్లేనని నువ్వు అనుకోవాలి. నీ సంకుచితమైన వ్యక్తిత్వానికి చెందిన ఇరుకైన బంధాలని తెంచుకోవాలి. అమలిన ఆనంద లహరిలో ఆకాశానికి ఎగయాలి. నీ ఆత్మ మేలుకుంది అనడానికి, సత్యం స్ఫురితమైంది. అనడానికి ఆ ఆనందమే చక్కని చిహ్నం. అప్పుడే నీవు అవతరిస్తున్న సత్యానికి విప్పారి దాని ప్రభావం చేత మలచబడతావు. చిన్నపిల్లలు, పసిపిల్లలు కూడా ఎంత అందంగా, అమాయకంగా, దివ్యంగా చేసే చేష్టలు చూసి నేను కన్నీటి పర్యంతం అయిన సందర్భాలు ఎన్నో గుర్తు. ఆ ఆనందాన్ని నీవు అనుభూతి చెందగలిగితే,

నీ సమక్షంలో ఉన్న దైవం వల్ల ఎంతో మేలు పొందగలుగుతావు.

CWM 3:158-59

బాధకి అతీతం కావడం

మానవ చైతన్య ఒక ప్రత్యేక స్థితిలో (అది అతిమానస స్థితి కాదు. కాని నిజంగా మానవీయమైన స్థితి) ఆ రెండూ ఏకకాలంలో ఉండడం సాధ్యమే. కష్టాలు వచ్చినా వాటి అనుభూతి కలగక పోవచ్చు. బాధలు కలిగినా లేనట్లే కావచ్చు. మరోలా చెప్పాలంటే, దురదృష్టం, లేక 'శిక్షా దండం' కేవలం బాహ్యచైతన్యాన్ని అంటే భౌతిక, మానసిక, ప్రాణిక చైతన్యాలని మాత్రమే తాకవచ్చు. గాని చైత్యపురుషుని తాకకపోవచ్చు — నిజానికి చైత్యపురుష బాధకి అతీతుడు. ఒక చిన్న ఉదాహరణనే తీసుకుందాం. వ్యాధినే తీసుకుందాం. భౌతిక రుగ్మత వల్ల బాధ కలుగుతుంది. కొన్ని సార్లు ఆ బాధ విపరీతంగా ఉంటుంది. కాని కొందరు మనుషులు ఎటువంటి చైతన్య స్థితిలో ఉంటారంటే ఆ స్థితిలో బాధ ఉన్నా లేనట్టే. వారి దృష్టిలో అవి నిజం కావు. ఎడబాటు విషయంలో కూడా అదే జరుగుతుంది. నీవు ఎవరినైనా ప్రేమించినప్పుడు, ఆ మనిషికి, నీకు మధ్య ఎడబాటు ఏర్పడినప్పుడు మరి బాధ కలుగుతుంది. అది సర్వసామాన్యంగా కలిగే బాధ, బంధాలు తెగినప్పుడు కలిగే బాధ. కాని ఒక ప్రత్యేక చైతన్య స్థితిలో ఇద్దరు జీవుల మధ్య ఉండే నిజమైన బంధం తెగడమనేది ఉండదు. ఎందుకంటే అది తెగే వస్తువులు ఉండే సీమకి అందనిది. కాబట్టి ఏం జరిగినా అందుకు అతీతంగానే ఉండగలుగుతారు.

CWM 4;45-46

చైత్య పురుషుడు జీవితాన్ని నడిపించడం

చైత్యపురుషుడు మన జీవితాన్ని ముందుండి నడిపిస్తోందో లేదో ఎలా తెలుస్తుంది? ఎవరికీ మీకా? ఏమీ అనిపించడం లేదా? దాని ప్రభావం మీకు ఏమీ అనిపించడం లేదా? నేను పిల్లల సంగతి చెప్పడం లేదు. పిల్లలకి ఆత్మనిగ్రహం ఉండదు. పరిశీలనా శక్తి ఉండదు. వాళ్లకి పరిశీలించే సామర్థ్యం ఉండదు. కాని శైశవ స్థితి నుండి ఎంతో ఎదిగాక కూడా ఏమీ తెలియడం లేదా? అసలేమీ తేడాయే ఉండదా?... (అవును అన్నట్లు ఆ పాప తల ఆడిస్తుంది)... ఆంతర్యంలో పరిస్థితి తేలిగ్గా అనిపిస్తున్నప్పుడు,

ఆంతర్యంలో తేజం, ఆకాంక్ష, ఆశాభావం, సద్భావన, దయ, లోకం పట్ల కరుణ నిండి వున్నప్పుడు, జీవితం ఒక కర్మరంగంలా, ప్రగతికి క్షేత్రంలా, సిద్ధికి వేదికలా కనిపిస్తున్నప్పుడు, చైత్యపురుష ప్రస్ఫుటంగా ఉన్నప్పుడు కూడా ఏమీ తెలియడం లేదని అంటే మాత్రం నేను ససేమిరా ఊరుకోను. కొన్ని కొన్ని రోజుల్లో దేని పట్ల ఆసక్తి లేకుండా, సణుగుతూ, విసుక్కుంటూ, అన్నీ అసహ్యంగా, అహితంగా కనిపిస్తున్న ప్పుడు, ఎవరినీ ప్రేమించలేక, అన్నింటి పట్ల ద్వేషంతో, కోపంతో ఉడికిపోతున్నప్పుడు, వేసటతో, నిస్సత్తువతో, ఆనందరాహిత్యాన్ని అనుభవిస్తున్న తరుణంలో తేడా లే దని ఎలా అనగలరు? తేడా నిశ్చయంగా ఉంది కదూ?

CWM 6:6 అనువాదం: డాక్టర్. వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి (9500069322)

చైత్యపురుష వెనుతిరిగి పోతుందా?

ఒకసారి అంతరాత్మ ముందుకు వచ్చిన తరువాత మళ్ళీ తిరిగి వెనుకకు వెళ్ళిపోతుందా?

అవును. మొదట సాధారణంగా అంతరాత్మతో మమేకమయిన చాలా తీవ్రమయిన అనుభవాల పరంపర కలగవచ్చు కానీ క్రమంగా అది తగ్గుముఖం పట్టవచ్చు. ఒక రోజు పూర్తిగా అని కనుమరుగయి పోయాయని మీరు తెలుసుకుంటారు. అయినప్పటికీ మీరు కలత చెందకూడదు. ఎందుకంటే యిది చాలా సామాన్యమయిన విషయం. కానీ, తరువాత. రెండవసారి మీకు చాలా సులభంగా సంస్పర్శ కలుగు తుంది. ఎంతో దూరం కాని ఒక సమయం వస్తుంది, వ్యక్తి కేంద్రీకృతమై, ఆకాంక్షించ గానే సంస్పర్శను పొంద గలుగుతాడు. దానిని ఎల్లవేళలా నిలుపుకొనే శక్తి ఉండక

ఈ మార్గంలో అతిమానస సత్యసిద్ధి కలిగేంత వరకు మన మనోభావం నిజంగా ఎలా ఉండాలి?

అంతరాత్మిక ధర్మాన్ని అనుసరించి ఉండాలి. జగజ్జనని పట్ల ఋజు భావంతో, భక్తిభావం కలిగి ఉండాలి.

CWM 6:120 అనువాదం: డాక్టర్. వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి

పోవచ్చు కాని కావాలను కున్నప్పుడు అనుసంధానం కాగలుగుతాడు. ఆ క్షణం నుండీ విషయాలు సులభతరం అవుతాయి. ఏదైనా కష్టం వచ్చినప్పుడు లేదా ఏ దైనా సమస్యను పరిష్కరించవలసి వచ్చినప్పుడు. ఒక వ్యక్తి ప్రగతి చెందాలను కున్నప్పుడు, లేదా క్రుంగుబాటును జయించాలనుకున్నప్పుడు, ఆటంకాలను అధిగమించా లనుకున్నప్పుడు, లేదా కేవలం మమేకం కావటంలోని ఆనందం కో సం, (ఎందుకంటే ఆ అనుభవం చాలా సుస్థిరమైన ఆనందాన్నిస్తుంది, మమేకమయిన ఆ క్షణంలో చాలా మహత్తరమయిన ఆనందం కలుగుతుంది) తరువాత ఏ క్షణం లోనైనా, ఆగి, ఏకాగ్రమై, ఆకాంక్షించినపుడు, చాలా సహజంగా ఆ అనుబంధం నెలకొని, పరిష్కరింప బడవలసిన సమస్యలన్నీ పరిష్కరించ బడతాయి. కేవలం మనస్సును ఏకాగ్రపరచి, స్థిరాసీనుడై, కేంద్రీకరించి ఈ విధంగా ఆకాంక్షించినపుడు, తక్షణమే ఆ అనుబంధం ఏర్పడుతుంది.

నేను చెప్పినట్టుగా, ఒక సమయం వస్తుంది అంటే ఎప్పుడు అది మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదో, ఈ అనుబంధం మీ చైతన్యపు లోతులలో ఉండి, మీరు చేసే దాని కంతటికీ ఆధారమై నిలిచి ఉంటుందో ఆ సమయం వస్తుంది. మీరెప్పుడూ ఆ అను బంధాన్ని కోల్పోరు. అప్పుడు చాలా విషయాలు అంతర్ధాన మౌతాయి. ఉదాహరణకి క్రుంగుబాటు అనేది వాటిలో ఒకటి. అసంతృప్తి, తిరుగుబాటు, నిస్త్రాణ, ఇటువంటి యిబ్బందులన్నీ వెనుకకు అడుగు వేయటం అనే అలవాటు చోటు చేసుకుంటుంది. మీ చేతనలో మీ చైత్యపురుష తెరపై చూసుకో గలిగితే — అన్ని పరిస్థితులను, అన్ని సంఘటనలను, అన్ని ఆలోచనలనూ, మీ జ్ఞానా న్నంతటినీ, అన్నిటినీ, ఆ క్షణంలో మీరు చేసే అన్నిటికీ ఖచ్చితమయిన మార్గదర్శిని చూస్తారు. కానీ అందుకు చాలా దీర్ఘమయిన సమయం పడుతుంది.

CWM 6;33-34

ఒక వ్యక్తి అయోమయ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు, ఏదైనా ఒక నిర్ణయం తీసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, ఆచరించదగినదేదో తెలియనపుడు, ఒక వ్యక్తి ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు, విషయాల మధ్య నిర్ణయం చేసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, ఏది సరైనదో తెలియనపుడు, ఆ వ్యక్తి వీలయినంతగా తన అంతరాత్మతో, దైవ సాన్నిధ్యంతో సంస్పర్శను పొందటానికి ప్రయత్నించాలి. సమస్యను అంతరాత్మకు నివేదించి, సత్యమైన వెలుగు, దైవ సంకల్పానికి అనువైన సరియైన నిర్ణయం కోసం ప్రార్థించి,

స్ఫూర్తిని అందుకోవటానికి, వినటానికి ప్రయత్నించాలి.

ప్రతి సందర్భంలోనూ, అది సరియైన దృక్పథమని మీరు గుర్తిస్తారు.

CWM 6:340-41

అంతరాత్మ ఆనందం

సుఖమనేది చాలా అస్థిరమైనది. కానీ మీరు ఆనందం గురించి మాట్లాడుతూ ఉంటే అది పూర్తిగా భిన్న విషయం. హృదయంలో అదో వెచ్చదనం, పరమానంద కరమైన వెలుగు. మనసులో కూడా సంతోషానుభూతి పొందవచ్చు. కాని అదొక రకమైన వెచ్చదనం, పరమానందకర వెలుగు మరెక్కడి నుండో వస్తూ ఉంటాయి. అది యింకా పూర్తిగా వృద్ధిచెందని లక్షణం. ఒక వ్యక్తి అరుదుగా దానికి అవసరమైన మానసిక స్థితిని కలిగి ఉండడు. అందుకే అది అస్థిరమైనది. లేకపోయినట్లైతే ఆనందం నిరంతరం వ్యక్తి సత్యంలో, నిజతత్వంలో, మీ నిజ స్వరూపంలో, మీ ఆత్మలో, మీ చైత్యపురుషలో ఉంటుంది.

దానికి సుఖసంతోషాలతో పని లేదు. అదొక రకమయిన ఆంతరంగికమయిన ఆనందం.

ప్రధానంగా అంతరాత్మకు యిటువంటి ఆంతర సంకల్పం లేనప్పుడు, మానవులు ఘోరమైన, స్థబ్దమైన జంతుసమాన జీవితాన్ని గడుపుతారు. ప్రతి ఆకాంక్ష మెరుపు అంతరాత్మ ప్రభావ అభివ్యక్తి మాత్రమే అంతరాత్మ సన్నిధి అంతారత్మ ప్రభావం లేకుండా ఎటువంటి ప్రగతి భావన లేదా ప్రగతి చెందాలనే సంకల్పం ఉండవు.

చైత్యపురుష ప్రపంచ పదార్థం ఆ ప్రపంచానికే స్వంతమయిన చైత్యపురుష లక్షణాలకు సంబంధించినదై వుంది, అమరత్వం, దైవ ప్రభావాన్ని సంపూర్ణంగా స్వీకరించ గలగటం, ఆ ప్రభావంతో పూర్తిగా గర్భితమై సర్వ సమర్పణ గావించుకొనటం.

CWM 4:165, 228

శ్రీమాత

కానీ అరుదుగా మాత్రమే చైత్యపురుష ఎరుక పూర్తిగా కలిగినప్పుడు మాత్రమే. వ్యక్తులు దానిని అనుభూతిచెందే స్థితిలో ఉంటారు.

CWM 8:191

అంతరాత్మ ఆకాంక్ష

చైత్యపురుష చేతన ఆకాంక్షతో ఏకమైన వెంటనే ఆ తీవ్రత ఒక అవ్యక్తమయిన ఆనందపు సారంతో నిండినట్లుగా ఒక విభిన్నమయిన లక్షణాన్ని పొందుతుంది. ఆ ఆనందం అన్నింటిలోనూ ప్రపూర్ణ మయినట్లు గోచరిస్తుంది. ఆకాంక్ష బాహ్యరూప మేదైనప్పటికీ, ఎన్ని కష్టాలు, ఆటంకాలు ఎదుర్కొన్నప్పటికీ అన్నిటినీ పూరించినట్లుగా ఈ ఆనందం అక్కడ ఉంటుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ అది మిమ్మల్ని ముందుకు తీసుకు వెళుతుంది.

అదే అంతరాత్మ సన్నిధికి ఖచ్చితమైన చిహ్నం అంటే మీకు మీ చైత్యపురుష చేతనతో ఎంతో కొంత పూర్తిగా నిరంతరమైన సంస్పర్శ ఏర్పడిందని చెప్పవచ్చు. కానీ ఆ క్షణంలో అంతరాత్మ, అంతరాత్మ చేతన మీ ఆకాంక్షను ప్రపూర్ణం చేసి దానికి నిజమైన అస్తిత్వాన్ని కలుగచేసి ఉంటుంది. అదే ఆనందంగా అనువదించ బడుతుంది.

అది లేనప్పుడు ఆకాంక్ష, వ్యక్తి వివిధ భాగాల నుండి వస్తుంది. ముఖ్యంగా మనసు నుండి లేదా ప్రాణికం నుండి లేదా భౌతికం నుండి రావచ్చు లేదా మూడింటి నుండి కలిసి కూడా రావచ్చు. అన్ని రకాల కలయికలతో రావచ్చు. కానీ సాధారణంగా తీవ్రత ఉండాలి అంటే ప్రాణికం ఉండాలి. ప్రాణికమే ఆ తీవ్రత నివ్వగలదు. కానీ, అదే సమయంలో ప్రాణికమే అనేక కష్టాలకి, ఆటంకాలకి, వైషమ్యాలకి ఆధారం కావటం వలన ఆకాంక్ష తీవ్రత ఈ కష్టాల తీవ్రత మధ్య కలిగే ఘర్షణ వేదనకి కారణమౌతుంది.

CWM 8:249 *అనువాదం: సరోజా ప్రసాదు (9704198298)*

శిశువులలో ఆత్మవిశ్వాసం

మీరొక విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. కష్టాలను మనం కాదనలేము. మీ మానసికం చురుకుగా వుండే ఏ కారణం లేకపోయినా మీకు ఆనందంగానే వుంటుంది. అది

కొంతకాలం అలాగే వుండి మనసు దానంతట అదే అంధకారంలోనికి జారుకుంటుంది. ఈ చక్రభ్రమణం ఇలా కొనసాగుతూనే వుంటుంది. వెలుగు ఉండే రోజులు ఎక్కువ కాలం కొనసాగినా, మళ్ళీ అంధకారం ఆవరిస్తుంది. కాని, ఒకదానికి, మరొకదానికి మధ్య అంతరం కూడా ఎక్కువగానే ఉండవచ్చు.

చీకటి రోజులు ఎక్కువ కాలం ఉండవు. వాటంతట అవే అదృశ్యమౌతాయి. సూర్యుడు మాయమై మళ్ళీ ఉదయిస్తాడు కదా! అలా అనుకొని మీరు సంయమనం వహించాలి. ఆందోళన పడాల్సిన అవసరం లేదు. శిశువులో వుండే ఆత్మవిశ్వాసం మీలో కూడా ఉండాలి. మీ యోగక్షేమాలు చూచేవాడు ఎవరో ఒకరు ఉన్నారనీ, ఆయనపై పూర్తిగా ఆధారపడవచ్చనీ నమ్మాలి.

CWM 14:247

అంతరాత్మిక సద్గుణాలు

కరుణ, కృతజ్ఞతలు అంతరాత్మిక సద్గుణాలు. చైత్యపురుషుడు చురుకుగా ఉన్నప్పుడే అవి మీ చేతనలో ప్రతిఫలిస్తాయి.

ప్రాణిక శక్తులు, భౌతిక శక్తులు వాటిని బలహీనతలుగానే భావిస్తాయి. సద్గుణ సంపద వాటిని విశృంఖలంగా చెలరేగ నివ్వదు కదా! ఇవి శారీరక శక్తుల బలంపైనే ఆదారపడి వుంటాయి. కొంత అవిద్యపై ఆధారపడడం వలన ప్రాణిక చేతనతోనూ, శారీరక శక్తులతోనూ, మానసికం కూడా జట్టు కడుతుంది. బలీయమైన, పాక్షిక చేతనతో ఉండే వాటి అమరికను మానసిక చేతన పూర్తిగా అవగాహన చేసుకోలేదు. మొట్టమొదటి అభౌతిక మానసిక చలనం వలన మేధస్సు జాగృతమైనప్పుడు అజ్ఞానంతో అది దానిని వికృతం చేసి, 'కరుణ' ను 'దానగుణం' గానూ, 'కృతజ్ఞతను' ఋణంగానూ భావించేలా చేస్తుంది. ఇక వీటిని గుర్తించటం, గౌరవించటం క్రమంగా ప్రారంభం అవుతుంది.

అభౌతిక చేతన పూర్తి శక్తిని సంతరించుకుంటే కరుణ, దివ్యత్వం, ఏ రంగంలో అయినా, ఏ రూపంలో ఉన్నా అది స్పష్టంగా, ప్రకాశవంతంగా వెలుగొందుతుంది. అప్పుడు 'కరుణ' అంటే 'దయాగుణం' అని కానీ, 'కృతజ్ఞత' ను 'నమ్రత' అని కానీ అనుకోలేము.

CWM 15;277

అంతరాత్మిక దుఃఖం

శ్రీమాతకు వ్యతిరేకంగా ప్రపంచంలో ఎన్ని అవరోధాలైనా రానీ, అవి ఎంత శక్తిమంతమైనదైనా కానీ, అవి వచ్చినప్పుడు మాత్రం అంతరాత్మికమైన దానిలో సాధారణంగా ఆవేదన కలుగుతుంది.

*

శ్రీమాత కోసం తపించటం వలన చేతనలో అటువంటి అలౌకిక దుఃఖం వలన కన్నీరు వస్తే అవి మామూలు దుఃఖ బాష్పాలో, ఆనంద బాష్పాలో అనుకోకూడదు.

CWSA 30:374-75

ఇక హృదయం విషయానికి వస్తే, దివ్యత్వం కోసం ఆరాటపడటం, దాని వలన కలిగే దుఃఖానికి పరితపించటం, ఈ యోగానికి ముఖ్యమైనవి కావు.

తీవ్రమైన ఆకాంక్ష ఉండాల్సిందే! తీవ్రమైన వాంఛ ఉండాల్సిందే! ధృఢమైన ప్రేమ, కలుసుకోవాలనే ఇచ్ఛ, ఉండాల్సిందే! ఇది దుఃఖానికి కాని, ఆందోళనకు కాని దారి తీయకూడదు.

నీ హృదయంలో ప్రశాంతత, నిశ్శబ్దత, పెరిగినకొద్దీ, ఊర్ధ్వచేతన నీలో ప్రవేశించటానికి వత్తిడి చేయటం వలననే అలా జరుగుతుంది. ఇది బాగా గ్రహించాలి. ఈ ప్రక్రియ నిరంతరం నీ హృదిలోనూ, మదిలోనూ జరుగుతూనే వుండి నీ ప్రశాంతతను పెంచి నీకు నిశ్శబ్దతలో ఉండే శాంతిని అందిస్తుంది. నిశ్శబ్దం హృదయంలో, మానసంలో, ఎప్పుడు ఉంటుందో అప్పుడు అసలైన వైఖరి కూడా ఉంటుంది. దీని వలన నీవు కూడా శ్రీమాత బిడ్డలలో ఒకడివే అనే భావన నీలో కలుగుతుంది. ఆమెపై విశ్వాసం ఏర్పడి ఆమెతో సాన్నిహిత్యాన్ని కోరుకుంటావు. ఇంతే కాదు. నీలో రాబోయే పరిస్థితుల గురించి ఆలోచిస్తూ, ఆకాంక్షిస్తూ నిశ్శబ్దంగా ఎదురు చూస్తుంటావు. నీకు ఆ స్థితి ఇప్పటికే వచ్చినట్లుంది. అంతా మంచే జరుగుతుంది.

CWM 30:377

అంతరాత్మిక బాష్పాలు

ఆంతరంగిక ఆత్మలో జనించే ఆవేదనే కన్నీరు. ఆత్మ పడే ఆరాటం, ప్రకృతిని నిరోధించాలనే ఒత్తిడి, ఆనందము, ప్రేమ, భక్తి మొదలైన వాటివలన ఇది సంభవించేది

కాదు. ఇది అంతరాత్మను వికసింపజేసి, దానిపై కప్పియున్న ముసుగును తొల గిస్తుంది. ఈ విధంగా వచ్చే దుఃఖం మీకు ఒత్తిడిని కలిగించదు. అది అంతరాంతరా ళంలో ఉండే నిగూఢ ప్రశాంతత. దానివలన పరిశుద్ధత, స్వేచ్ఛ అనే భావాలు కలుగుతాయి.

ప్రాణిక శక్తుల వలన వచ్చే దుఃఖం ఈ విధంగా ఉండదు. ఎదురుదెబ్బలు తగలటం వలనగాని, అభిమానం దెబ్బతినటంవలన గాని నిరాశవలనగాని, నీవు పడే బాధ ఇటువంటిది కాదు.

అంతరాత్మిక భావావేశం:

తరచుగా నీలో అట్టి అంతరాత్మికమైన దాని వలన ఒక స్వచ్ఛమైన, స్పష్టమైన పరిస్థితి వచ్చి వుంటే, అటువంటి భావోద్రేకం నీకు కన్నీరు తెప్పిస్తుంది. దానర్థం నీవు దుఃఖపడుతున్నట్లు కాదు. అది ఆనందం వలన వచ్చిన కన్నీరు కాదు. ఈ రెండూ దానికి కారణాలు కావు. దీనికి ఇది, అది అని ప్రత్యేకంగా కారణం చెప్పలేము. అది నీ అంతరాత్మికం కలిగించే భావోద్రేకం. ఇది నీలో మాత్రమే ఉంటుందని అనుకోకు. ఇది తరచుగా ఇతరులలోనూ గోచరిస్తుంది.

నీకు ఎప్పుడైనా అంతరాత్మికానికి చెందిన కార్యక్రమాలతో కాని, వాటి కదలిక లతోగాని, వాటి ఆవిర్భావంతో గాని సాన్నిహిత్యం ఏర్పడితే, ఉన్నట్టుండి కళ్ళు చెమరుస్తాయి. కన్నీరు పెల్లుబుకుతుంది. అది కేవలం భావోద్రేకమే అనుకుంటే దానికి ఒక కారణం ఉంటుందని భావించాలి. అసలు అది కూడా ఒక విధంగా భావోద్రేకమే. మన భౌతిక చేతనకు కూడా తెలియని ఏదో బలమైన అభౌతిక అంత రాత్మిక చేతనతో సంబంధం పెట్టుకోవాలని అనుకుంటున్నదన్నమాట. అట్టి సంబంధం కుదరకపోతే నీ చేతన నిస్పృహ నిరాశలలో కూరుకొని పోయి తన ఉనికిని కూడా తాను వదులుకున్నట్లు భావిస్తుంది. ఇటువంటి భావన నూటికో, కోటికో ఒక్కడికి మా త్రమే కలుగుతుంది. దీనిని గ్రహించగలిగిన వారిలో అంతరాత్మికంతో సంబంధం ఏర్పడలేదని భావించి ఏదో పోగొట్టుకున్నవారిలా ప్రవర్తిస్తారు. దేనిని పోగొట్టుకొన్నారో వారికి కూడా తెలియదు. కాని, వారిలోని లోపం మాత్రం తెలుస్తుంది. అందువలన ఏదో శూన్యంలో ఉన్నట్లు భావిస్తారు.

ఇటువంటిది తరచుగా జరుగుతూనే వుంటుంది. కాని ప్రజలకు అది ఏమిటో

తెలియదు. ఈ స్పృహ అభౌతిక మానసంగాని, ఆ శక్తుల స్పందనలుగాని అనుకో కుండా తారసపడినప్పుడు చాల బలంగా వుంటుంది. ఈ శరీరం దాన్ని ఇముడ్చుకో లేదు. అది చెప్పలేనంత ఆనందం వంటిది. నాలుగు దిక్కులా పొంగిపోతుంది. నీవు దాన్ని నిలుపుకోలేవు. దాచుకోలేవు. అంతే! అదొక జ్ఞానోదయం.

ఆ అనుభవం కొంత అస్పష్టంగాను, కొంత అచేతనంగాను ఉన్నట్లు తోస్తుంది. కాని అదే నాకు కూడా కావాల్సినది. దానిలో ఉండే అనేక భావాలు నీవు వర్ణించలేవు. ఆ శక్తి అంత గొప్పది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఇవి ప్రాణికం నుండి వెలువడే ఉద్రేకాలు కావు.

ప్రాణికోద్రేకాలు ఈ విధంగా ఉండనే ఉండవు. అవి స్పష్టంగాను, సూటిగానూ ఉంటాయి. ప్రత్యేకంగా వ్యక్తం చేయగలిగేలా వుంటాయి. ఉధృతంగా ఉండి, నీ లో తీవ్రత నింపుతాయి. నీలో అలజడి ప్రారంభమై, నీకు విశ్రాంతి లేకుండా పో తుంది. ఒక విధంగా అది సంతృప్తి కరమే!

అదే సమయంలో దానికి వ్యతిరేకమైన శక్తులు అదే ఉధృతితో ఎదురొస్తాయి. చాలామంది తాము ప్రేమను చవి చూస్తున్నామని ఆ సమయంలో భ్రమిస్తారు. కాని అది ప్రాణిక ప్రేమ మాత్రమే!

ప్రాణిక శక్తుల తీవ్రతలో అది వస్తుంది. ఆ తీవ్రత, ఆ నిబద్ధత, ఆ ఆకర్షణ, ఆ వెలుగు వర్ణనాతీతం. ఇలా లేకపోతే అది ప్రేమకానేకాదు అనిపిస్తుంది.

ఆ క్రమాల్లోనే ప్రేమ వికారంగా మారుతుంది. అప్పుడు అది ప్రేమ కానే కాదు. అది వ్యామోహం. మానవాళిలో అన్నిచోట్లా ఇది ఉంటుంది.

కొందరిలో అతిస్వచ్ఛమైన, మహోన్నితమైన, నిరపేక్షమైన, నిస్వార్థమైన అభౌతిక ప్రేమ మెండుగా ఉటుంది. కాని అది ఉన్నట్లు వారికే తెలియదు. తాము స్పందన లేక నిస్సారమైనామనీ, తమకు అసలు ప్రేమే తెలియదనే భ్రమలో ఉం టారు. వారి ప్రేమలో ప్రాణిక స్పందన లేకపోవటమే ఇందుకు కారణం. ప్రేమ అంటే ప్రాణిక స్పందన మాత్రమే అని వారు అనుకుంటారు. వారి అభిప్రాయంలో ఇదే మొదటిది, ఇదే చివరిది!

CWM 15:323-24

అంతరాత్మిక ప్రేమ

అంతరాత్మిక ప్రేమ ఒక వెచ్చదనమునూ, జ్వలించే ఒక ప్రకాశమునూ కలిగి ఉండగలదు. ప్రాణికం ఎంత తీవ్రతతో ఉంటుందో అది అంతగానూ, అంతకంటే ఎక్కువ తీవ్రతతోనూ ఉంటుంది. అది కేవల పరిశుద్ధాగ్ని స్వార్థాహంకార కోర్కె సంతృప్తి మీదను లేదా అది కౌగలించుకొని హరించివేసే ఇంధనం మీదను ఆధారపడి ఉండదు. అది ఒక ధవళ జ్వాల, ఎట్టిని ఎరుపు కాదు అది శ్వేత ఉష్ణమే కాని తీక్షణతలో ఎరుపురకానికంటే తక్కువైనదికాదు. సర్వసాధారణంగా అంతరాత్మిక ప్రేమకు మానవ సంబంధాలల్లో, మానవ స్వభావంలో తనదైన సంపూర్ణ ప్రదర్శన సంప్రాప్తిస్తుందనేమాట నిజమే అయినా, అది దైవంవైపుకు ఉద్ధరించబడినప్పుడు తన తేజస్సు సంపూర్ణతను, పారవశ్యతను, ఎంతో తేలికగా పొందుతుంది. మానవ సంబంధాలలో అంతరాత్మిక ప్రేమ దానిని తక్షణమే వినియోగించుకొనటానికీ, ఆవరించి కప్పివేయటానికీ చూసే ఇతర మూలకాలతో కలగలసి పోతుంది. అది తన సొంత తీక్షణతలతో కూడిన వ్యక్తీకరణను కేవలం అరుదైన క్షణాలలో మాత్రమే పొందుతుంది. అన్యథా అది కేవలం ఒక మూలకంగా బయటకు వస్తుంది. అప్పుడు కూడా అది ప్రేమలోని ప్రబలమైన ప్రాణికానికి సంబంధించిన ఉన్నతోన్నత విషయాలకు మద్దతు నిస్తుంది. అన్ని శ్రేష్టతరమైన మాధుర్యాలను, మృదుత్వాలను, విశ్వస నీయతలను, ఆత్మ ఆత్మకు చేరడాలను, ఉదాత్తతలను ఆదర్శవంతం చేస్తూ మా నవ ప్రేమను దానిని మించి ఆవల అంతరాత్మికం నుంచి వచ్చే విధంగా ఉద్ధరించడం చేస్తుంది. అది గనుక ఇతర మూలకాలను మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక, మానవ ప్రేమను శాసించుతూ, పరిపాలించుతూ, రూపుమార్చగలిగితే, అప్పుడు పృథ్విపై మానవ ప్రేమ వాస్తవమైన దాని ఒక ప్రతిబింబంగా లేదా సంసిద్ధతగా, ద్వంద్వ జీవితంలో ఆత్మ దాని ఉపకరణాల సమగ్ర సంయోగంగా ఉంటుంది. కాని దానిదైన కొంత అపరిపూర్ణ దర్శనం కూడా అరుదైనదే.

CWSA 31:307-08

ఎటువంటి హక్కుతోనైనా అడగటమనేది లేకుండా లేక ఏ కోరికా లేకుండా, కేవలం

ప్రేమ, ఆత్మ-సమర్పణ మాత్రమే ఉండడం జరిగినప్పుడు అది అంతరాత్మిక ప్రేమ.

*

అంతరాత్మిక ప్రేమ పూర్తి సంతృప్తిని కలిగించేటటువంటిది. అది ప్రాణిక ప్రేమను కూడా ఏదో ఒక మహత్తరమైన, సుందరమైన దానిలోకి మార్పు చేయగలుగుతుంది.

*

అంతరాత్మిక ప్రేమ అనేది ఒకటుంది, అది పరిశుద్ధమైనది, దేనినీ హక్కుగా కోరనిది, ఆత్మ- సమర్పణలో చిత్తశుద్ధి కలిగినది., కాని మనుష్యులలో ఒకరికి మరొకరికి ఉండే ఆకర్షణలో అది సర్వసాధారణంగా పరిశుద్ధంగా ఉండటం జరుగదు. సాధన చేస్తున్నవారు తమకు అంతరాత్మిక ప్రేమ ఉందని చెప్పుకొనేటప్పుడు తప్పకుండా తగిన జాగ్రత్తలో కూడా ఉండాలి. కారణం ఒకరు ప్రాణిక ఆకర్షణకు లేదా మమకారానికి తల ఒగ్గటానికి అది తరచుగా ఒక వేషధారణ సమర్థన అవుతుంది.

విశ్వజనీన ప్రేమ ఆధ్యాత్మికం. అది ఏకత్వ భావన, దైవం సర్వత్రా ఉన్నాడు. వ్యక్తి మమకార, అజ్ఞానాలనుంచి విశాల విశ్వజనీన చైతన్యంలోకి స్వతంత్రంగా మార్పు చెందుతాడు అనే వాటిమీద స్థాపించ బడినది.

దివ్యప్రేమ రెండురకాలు. దివ్యప్రేమ సృష్టికోసం, తనలో భాగమైన ఆత్మల కోసం సాధకుడి ప్రేమ, దైవ, ప్రియతముడికోసమైన ప్రేమ. దానికి వ్యక్తిగత, వ్యక్తిత్వరహిత మూలకాలు రెండూ ఉన్నాయి. కాని వ్యక్తిగతమైనది ఇక్కడి అన్ని

నిజమైన ఆనందం జీవితంలోని బాహ్యపరిస్థితులమీద ఆధారపడి ఉండేది కాదు. కేవలం తన అంతరాత్మిక అస్తిత్వాన్ని కనుగొనటం ద్వారాను, దానితో ఐక్యమై ఉండటంతోను మాత్రమే నిరంతరం ఉంచుకోగలుగుతారు.

CWM 16: 289

అన్ని అంతరాత్మిక అస్తిత్వాల వలెనే, నీ అంతరాత్మిక అస్తిత్వమూ నన్ను ప్రేమిస్తుంది.

CWM 17: 106 శ్రీమాత

నిమ్నతరమూలకాల నుంచి లేదా ప్రాణిక, భౌతిక సహజ ప్రవృత్తుల బంధనాల నుంచి స్వతంత్రమైనది.
CWSA 29: 336-346

అంతరాత్మిక భావం

దివ్యసన్నిధి అనుభూతినే మొట్టమొదట ఒకరు తప్పకుండా పొందితీరాలని, కేవలం దాని తర్వాత మాత్రమే వారు తమకు తాము శ్రీమాత అనుభూతిని పొందగలరనేటటువంటి తప్పనిసరైన పూర్వనియమం అంటూ ఏదీ లేదు. చాలా తరచుగా అనుభూతులలో వృద్ధి దివ్యసన్నిధికి తెస్తుంది. కారణం అనుభూతి అంత రాత్మిక చేతననుంచి వస్తుంది. అంతరాత్మిక చేతనలోని వృద్ధియే చిట్టచివరకు నిరంతర దివ్య సన్నిధిని సుసాధ్యం చేస్తుంది. అనుభూతి అంతరాత్మికం నుంచి వస్తుంది. అదే అంతరంగ అస్తిత్వంలోనుంచి కూడా వస్తుంది. మొత్తంలో ఇంకా సుసంపన్నం అవకపోయినంతమాత్రాన అది ఊహించుకోవటం కిందికి రాదు. దానికి వ్యతిరేకంగా అది ఎంతగా వృద్ధి అవుతుంటే అంతగా ఈ సత్యంతో మొత్తం అస్తి త్వం నిండిపోవటం జరుగుతుంది. ఆంతరంగిక భావం బాహ్య చేతనను ఎక్కు వెక్కువగా వశం చేసుకుంటూ, దానిని తిరిగి నూతనంగా పోతపోయటం జరుగు తుంది. ఆ విధంగా అక్కడకూడా దానిని యధార్థం చేస్తుంది. యోగవిధానంలోని పరివర్తనంలో జరిగే నిరంతర చర్యలోని ప్రధానసూత్రం — అంతరంగంలో ఏది సత్యమో అది బాహ్యంలోకి వచ్చి, మనో, ప్రాణ, ఇచ్ఛలను వశపరచుకుంటుంది. వాటిద్వారా బాహ్య అంగాల అజ్ఞానంమీద ప్రభావం చూపి అక్కడ కూడా అంతరంగ సత్యాన్ని బయటకు తీసుకువస్తుంది.
CWSA 32: 174

ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత సన్నిధి అనుభూతిని పొందటం

నీవు ఎక్కువెక్కువగా అంతరంగపు లోతులలోని అంతరాత్మిక చేతనలోకి వెడుతున్నావు. ఒకరు అంతరాత్మిక లోతులలో ఉన్నప్పుడు, ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత సన్నిధి తనతో ఉన్న అనుభూతిని పొందటం ప్రారంభిస్తారు. అంతరాత్మికం తన ఆధిపత్య శక్తిని అభివృద్ధి చేసుకోవడంతో ఇది ఎక్కువెక్కువగా పునరావృతమౌతూ

నిరంతరంగా, స్పష్టంగా వాస్తవంగా ఉంటుంది. ఈ సన్నిధిని విభిన్న సాధకులు విభిన్న రీతులలో అనుభూతి పొందటం జరుగుతుంటుంది. కాని ఇది సాధన నిజమైన అనుభవం. సాధకుడు ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత సన్నిధిని హృదయంలో లేక అతని అంతరంగంలో తప్పకుండా పొందటం జరగాలని మేము చెప్పేదాని అర్థం ఇదే. కారణం, వాస్తవంలో ఆమె ఎల్లప్పుడూ అక్కడ ఉన్నదే. కేవలం మనో, ప్రాణ, శరీరాల సర్వసాధారణగమనాలతో ఆమె సన్నిధి తెరవెనుక మరుగున పడిపోయినది. అయితే, ఇవి ప్రశాంతతను నొందితే అంతరాత్మికమైనది తనకు తానుగా మరుగునుండి బయల్పడుతుంది. అప్పుడు ఒకరు అంతరంగంలో దైవసన్నిది అనుభూతిని పొందుతారు.

CWSA 32: 187

అంతరాత్మిక భక్తి

శ్రీమాతకోసం చాలా బలంగా నీవు అనుభూతి పొందే ప్రేమ మరియు నీతో నివసించే వారితో నీవు చూపించే ఇతర ధోరణులైన సామరస్యత, వాత్సల్యాలు రెండూ అంతరాత్మిక అస్తిత్వం నుంచే వస్తాయి. ఎప్పుడైతే అంతరాత్మికమైనది తన ప్రభావాన్ని తీవ్రం చేస్తుందో, శ్రీమాత యెడల ఉండే ఈ ప్రేమ బలం కలిగినదై స్వభావాన్ని ప్రధానవంగా కదిలించేదవుతుంది. అయితే, అక్కడ కూడా ఇతరుల యెడ సాహార్ద్రిత సామరస్యత కారుణ్యం లేక వాత్సల్యాల అనుభూతి ఉంటుంది. శ్రీమాత బిడ్డలైనటువంటి ఆత్మలన్నింటిలోను ఆత్మకుండే అత్యంత లోతైన సంబంధం మూలంగా అది కూడా పైకి ఉబికి వస్తుంది, ఎక్కువగా అది వ్యక్తిగతమైన దేమీ కాదు. ఈ అంతరాత్మికానుభూతితో ఎటువంటి చెరుపూ లేదు. దానికి వ్యతిరిక్తంగా ఇది సంతోష, సామరస్యతలను కల్పిస్తుంది. కేవలం వ్యక్తుల మధ్య ఉండే ప్రాణిక ప్రేమను మాత్రమే తిరస్కరించవలసి ఉంది. కారణం అది దైవం ఎడ ఉండే సంపూర్ణ సమర్పణను లాగేసుకుంటుంది. అయితే, ఇది శ్రీమాత చైతన్యంలోకి ఆత్మ వృద్ధికి సహాయం చేస్తుంది. పనికి సహాయం చేస్తుంది, ఆంతరంగజీవితం వృద్ధికి కూడా సహాయం చేస్తుంది.

CWSA 32: 463 *అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ (9839106913)*

చైత్యపురుష జాగృతమైనప్పుడు నీ స్వీయ అంతరాత్మ గురించి నువ్వు చైతన్యవంతమౌతావు. నీ గురించి నీకు తెలుస్తుంది. కనుక ఎప్పటికీ నిన్ను నువ్వు మానసిక లేదా ప్రాణిక అస్తిత్వంతో గుర్తించుకోవు. వాటిని అంతరాత్మగా పొరపడవు. రెండవది జాగృతమైన చైత్యపురుష భగవంతుడిపట్ల, లేదా గురువుపట్ల గల నిజమైన భక్తిని తీసుకువస్తుంది. ఆ భక్తి మానసిక, ప్రాణిక భక్తికి పూర్తిగా భిన్నమైనది.

మనసులో ఒక మనిషి మేధ సంబంధ గొప్పతనంపైన, లేదంటే గురువు పైన అభిమానం గానీ, ప్రశంసగానీ వుండవచ్చు, కానీ అది పూర్తిగా మానసికం; అది విషయాన్ని అంతకన్నా ఎక్కువ దూరానికి తీసుకెళ్ళదు. ఒకవిధంగా అలా వుండటంకూడా హానికరం కాదు. కానీ అదితనకు తానుగా ఆంతరిక అస్తిత్వాన్ని ఉన్మీలనం గావించదు; ఒక మానసిక అనుబంధాన్ని మాత్రమే స్థాపిస్తుంది.

ప్రాణిక భక్తి ఇంకా ఇంకా కోరుకుంటూనే ఉంటుంది. అది తన స్వంత షరతులను విధిస్తుంది. అది తనను తాను భగవంతుడికి షరతులతో సమర్పించుకుంటుంది. అది దైవంతో "నీవు గొప్పవాడివి. నేను నిన్ను పూజిస్తాను.ఇప్పుడు నీవు నా ఈ కోరికను లేదంటే ఆ వాంఛను తృప్తిపరచు, నన్ను గొప్పవాడిగా చేయి, గొప్ప సాధకుడగా, ఒక గొప్ప యోగిగా మార్చు అంటుంది."

అప్రకాశిత మనసు కూడా పరమసత్యానికి సమర్పించు కుంటుంది. కానీ తన స్వంత షరతులను ఏర్పరచుకుంటుంది. అది పరమసత్యంతో అంటుంది. "నా నిర్ణయాన్ని నా అభిప్రాయాన్ని తృప్తిపరచు," మనస్సు స్వంతరూపాల్లో విడుదల కమ్మని అది పరమసత్యాన్ని కోరుతుంది.

ప్రాణిక అస్తిత్వం కూడా తనను తాను శక్తి స్వంత చలనములోకి చే రుకొమ్మని ఒత్తిడి చేస్తుంది ఉన్నతశక్తిని లాక్కొంటూ. అలా గురువు ప్రాణిక అస్తిత్వాన్ని లాక్కుంటుంది.

ఈ రెండూ (మానసికము, ప్రాణికము) తమ సమర్పణలో మానసికమైన దా నిని కొంత మినహాయించి సమర్పిస్తాయి.

కానీ చైత్యపురుష దాని భక్తి అటువంటిది కాదు. ఎందుకంటే ఇది వెనుకనున్న దివ్యత్వంతో ప్రత్యక్ష సంబంధం కలిగి వుంటుంది. నిజమైన భక్తికి సమర్థమై వుంటుంది.

అంతరాత్మిక భక్తి దేనిని ఆపేక్షించదు, ఎటువంటి హక్కును కోరదు. అది తన స్వీయ అస్తిత్వంతో తృప్తి చెందుతుంది. సరైన మార్గంలో పరమసత్యానికి ఎలా విధేయమై వుండాలో చైత్యపురుషకు తెలుసు. ఇది తనను తాను యధార్థంగా భగవంతుడికి లేదా గురువుకు ఇచ్చుకుంటుంది. సత్యంగా తనను తాను ఇచ్చుకుంటుంది. గనుక సత్యంగానే గ్రహిస్తుంది. మూడవఅంశం చైత్యపురుష ఉపరితలం మీదకు వచ్చినప్పుడు మానసిక లేదా ప్రాణిక తత్వం తనను ఒక మూర్ఖుడుగా చేసినపుడు దుఃఖాక్రాంతమవుతుంది. ఆ దుఃఖముతో స్వచ్ఛత పతనానికి లోనవుతుంది. మనసు తన స్వంత ఆటను, ఆడుతున్నా, లేదా ప్రాణికతత్వం తన స్వంత ప్రచోదనలతో కొనసాగుతున్నా, చైత్యపురుష ఇలా అంటుంది. "నేను ఈ విషయాలను కోరుకోవడంలేదు. నేను ఇక్కడ ఎందుకు వున్నాను? పరమసత్యంకోసం నేను ఇక్కడ వున్నాను. వీటికోసం నేనిక్కడవుండటం లేదు."

అంతరాత్మిక దుఃఖం మానసిక అసంతృప్తికి లేదా ప్రాణిక దుఃఖానికి, లేదా భౌతిక కృంగుబాటుకు భిన్న మైనది.

చైత్యపురుష బలంగా వుంటే మానసిక ప్రాణిక అస్తిత్వాలలో కూడా తనను తాను అనుభూతమయ్యేటట్లు చేసుకొంటుంది. వాటి పరివర్తనకు బలవంతపెడుతుంది. ఒత్తిడి చేస్తుంది. ఒకవేళ ఇది బలహీనంగా వుంటే ఇతర భాగాలు దీనితో లాభపడి అంతరాత్మ దుఃఖాన్ని తమ స్వలాభం కోసం వాడుకుంటాయి.

కొంతమంది విషయంలో చైత్యపురుష ఉపరితలం మీదకు వచ్చి మానసిక లేదా ప్రాణిక అస్తిత్వాన్ని తలక్రిందులు చేసి ప్రతిదానినీ చెల్లాచెదరు చేస్తుంది. ఒకవేళ మనసు లేదా ప్రాణిక అస్తిత్వం అంతరాత్మకన్నా బలంగా వుంటే అది కేవలం అప్పుడప్పుడు తన ప్రభావాన్ని చూపిస్తూ క్రమంగా వెనుకకు విరమించుకుంటుంది. దానిది అరణ్య రోదన అవుతుంది. మానసిక, లేక ప్రాణిక అస్తిత్వము తన స్వంత భ్రమణంలో కొనసాగుతుంది.

చివరగా చైత్యపురుష ఆకారాలతో వంచింపబడటాన్ని తిరస్కరిస్తుంది. అసత్యంతో కొట్టుకుపోదు. అసత్యం కృంగుబాటుకు లోనవ్వడాన్ని నిరాకరిస్తుంది. సత్యాన్ని ప్రకోపింపజేయదు. ఉదాహరణకు తన చుట్టూ వున్నదంతా "భగవంతుడు లేడు" అని చెప్పినా చైత్యపురుష దాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తుంది. అది అంటుంది.

"నాకు తెలుసు, నేను అనుభూతి చెందుతున్నాను గనుక నాకు తెలుసు" అంటుంది.

వెనుకనున్న విషయం దానికి తెలుసు గనుక బాహ్య ఆకారాల వంచనకు గురి కాదు. ప్రత్యక్షంగా క్రియాశక్తిని అనుభూతి చెందుతుంది. అలాగే చైత్యపురుష జాగృతమైనపుడు భావోద్వేగ అస్తిత్వంలోని మొత్తం చెత్తను ఊడ్చివేసి దానిని భావావేగ దౌర్బల్యం నుండి లేదా నిమ్న భావోద్వేగకేళి నుండి విడుదల చేస్తుంది.

కానీ ఇది తనలో మనసుకు చెందిన అనార్ద్రతను లేదా ప్రాణిక అనుభూతుల ప్రకోపాన్ని కొనసాగనీయదు. ప్రతి భావోద్వేగానికి తగిన మెరుగు నద్దుతుంది.

*

అంతరాత్మిక క్షణాలు

కేవలం శ్రీమాతను చూడటంతోనే పొందే ఆనందమనేది ఏ విధమైన అనుభూతి?

అది అంతరాత్మిక అనుభూతి.

శ్రీమాతను జ్ఞాపకం చేసుకొన్నంతమాత్రాన లభించే సంతృప్తి ఆనందాల అనుభూతి ఏ విధమైనది?

అంతరాత్మికమైనది.

ఏదైనా శ్రీమాతకు వ్యతిరేకంగా వున్నపుడు హృదయం గాయపడుతుంది. ఇది ఏ విధమైన అనుభూతి?

అంతరాత్మికం.

భౌతికంగా శ్రీమాతకు ఎంతో దూరంలో వున్నా హృదయంలో ఆమె ఉనికిని అనుభూతింపజేసేది ఎటువంటి చేతనావస్థ?

అంతరాత్మికమైనది.

నేను పూర్తిగా అంతరాత్మిక ప్రేమస్థితిలో వున్నానని ఎలా నిర్ణయించుకోగలను?

అహంకారరహితం కావడంద్వారా స్వచ్ఛమైన భక్తి ద్వారా దైవానికి ఆధీనం కావడం, సమర్పించుకోవడం ద్వారా .

*

శ్రీమాత పట్ల తీవ్రమైన ప్రేమ రెండురోజులపాటు వుంది, అస్తిత్వం మొత్తం ఈ ప్రేమతో వుంది. ఆ తర్వాత కేవలలం దాని సాక్షిక ప్రభావం మాత్రమే

వుంది. శ్రీమాతారవిందుల పట్ల ఒక లోతైన ఉన్నత పూజ్యభావంలో ఏ ఐహిక సుఖము ఇవ్వని సంతోషం వుంది.

అది ప్రస్ఫుటంగా అంతరాత్మికమైనదే.

దైవం మీద ఒక ఆంతరిక ప్రేమ పుట్టుకుని వచ్చినపుడు తరచుగా కన్నీరు ప్రవహించడం గుర్తించాను.

అవి భక్తి సంబంధ అంతరాత్మ కన్నీళ్ళు.

అంతరాత్మ ఉపగమ్యత

శ్రీమాత పట్ల స్వచ్ఛమైన భక్తిని ఎలా కలిగివుండగలను?

స్వచ్ఛమైన ఆరాధన, పూజించడం, ఎటువంటి ఆరోపణ, కోరిక లేకుండా దైవాన్ని ప్రేమించడం. ఇది శుద్ధభక్తిగా పిలవబడుతుంది.

అది ఏ భాగం నుండి అభివ్యక్తమవుతుంది ?

అంతరాత్మ నుండి

అంతరాత్మ భక్తి పరిపూర్ణ భక్తియేనా?

అది పరిపూర్ణ భక్తికి ఆధారం.

నేను అంతరాత్మభక్తిని ఎలా వృద్ధి చేసుకోగలను?

నిజాయితీ గల ఆకాంక్షతో.

శ్రీమాత పట్ల వుండే అంతరాత్మిక భక్తి, మానసికభక్తి, ప్రాణిక భక్తిల, స్వభావమేమిటి?

వాటిని గుర్తించడం ఎలా?

అంతరాత్మ దేనినీ కోరుకోకుండా ప్రేమతో, స్వీయసమర్పణతో తయారయి వుంటుంది. తనను శ్రీమాత స్వాధీనం చేసుకోవాలని తాను ఆమెకు సేవచేయాలనీ అనుకొనేది ప్రాణిక భక్తి. అమ్మ చెప్పేదానిని, చేసే దానిని అసలు ఆమె యేమై వున్నదో, దానినంతా ప్రశ్నించకుండా సమ్మతించే విశ్వాసభక్తి, మానసికభక్తి వుంటాయి. అవి అలాగే చేస్తాయి. అయినప్పటికీ ఇవి బాహ్య సంకేతాలు మాత్రమే. ఇది ఆంతరిక స్వభావంలో పూర్తిగా గుర్తించబడుతుంది. గుర్తులు భేదాన్ని కలిగించే పదాలలో పెట్టలేము.

మానసిక ప్రాణిక భక్తికి ఈ యోగంలో స్థానం లేదా?

లేదని ఎవరన్నారు? అది నిజమైన భక్తి అయినంతకాలం భక్తి అంతటికీ ఒక స్థాన ముంటుంది.

CWSA 32:476-77 అనువాదం: సునీత శేఖర్ (9346235467)

అంతరాత్మిక రూపాంతరీకరణం

హృదయంమధ్య భాగంలో కేంద్రీకరింపబడిన శక్తి ఆ కేంద్రాన్ని తెరచి ఉంచడానికి నిర్దేశించబడింది. ఆకాంక్ష, ప్రేమ భక్తి, సమర్పణాభావం ద్వారా సమకూరే శక్తితో అంతరాత్మను మరుగు పరచిన ముసుగును తొలగించి అంతరాత్మను లేక చైత్య పురుషుని ముందుకు కొనివచ్చి మనో ప్రాణ శరీరాలను నడిపించుటకు గాను వాటిని దైవం దిశగా మళ్ళించి దైవానికి తెరచుకొనునట్లుగా చేస్తుంది. దీనికంతా అవరోధంగా నున్న దానినంతటిని నిర్మూలిస్తుంది.

ఈ పూర్ణయోగమార్గంలో దీనిని అంతరాత్మిక రూపాంతరీకరణం అంటారు.

CWSA 29: 307

అంతరాత్మిక ప్రభావంతో చేతనా కేంద్రాలు తెరచుకోవడం

దివ్యమైన ప్రశాంతత స్థిరపడినప్పుడు ఉన్నతతరమైన లేక దైవికమైన శక్తి పైనుండి దిగివచ్చి మనలో పనిచేస్తుంది. సాధారణంగా మొదట అది శిరస్సులోనికి దిగివచ్చి ఆంతరిక మనో కేంద్రాలకు స్వేచ్ఛను కలిగిస్తుంది. తరువాత హృదయ కేంద్రంలోకి దిగివచ్చి అంతరాత్మికానికి భావోద్వేగానికి సంబంధించిన అస్తిత్వానికి సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛను కలిగిస్తుంది. అటు తరువాత నాభీకేంద్రంలోనికి ఇతర ప్రాణిక కేంద్రాలలోనికి ప్రవేశించి అంతర్భూతమై ఉన్నటువంటి ప్రాణికానికి స్వేచ్ఛను కలిగిస్తుంది. అటుపిమ్మట మూలాధారంలోనికి దానికి దిగువగా ఉన్న భాగంలోకి దిగివచ్చి అంతర్గతంగా నున్న భౌతిక అస్తిత్వానికి స్వేచ్ఛను కలిగిస్తుంది. ఏక కాల పరిపూర్ణతతో పాటు విమోచనను సాధించటానికి కృషి సల్పుతుంది. స్వభావాన్ని మొత్తం ఒక్కో భాగంగా చేపట్టి ఏది విసర్జించబడాలో దానిని విసర్జించి ఏది శుద్ధ పరచబడాలో దానిని శుద్ధపరచి ఏది సృజించబడాలో దానిని సృజిస్తుంది. అది సమగ్ర పరుస్తుంది. సమరస పరుస్తుంది. స్వభావంలో ఒక నూతన లయ బద్ధమైన వర్తనను ఏర్పరుస్తుంది. అది ఉన్నతమైన, అంతకు మించిన ఉన్నతతరమైన

సమర్థతను స్తరాలను పైనుండి తీసుకు రాగలదు. ఎంతవరకనగా, సాధన లక్ష్యం అదే గనక అయినట్లైతే అధిమానసశక్తి దాని ఉనికిని క్రిందికి తేవడం సాధ్యపడేంతవరకు. కార్యమంతా హృదయ కేంద్రంలో చైత్యపురుషుడు నిర్వహించే కార్యక్రమం ద్వారా రూపొందించబడి సహాయం పొంది, ముందుకు కొనసాగించబడుతుంది. అది ఎంత ఎక్కువగా తెరచుకోగలిగి అగ్రభాగంలో నుండగలిగితే, క్రియాశీలం కాగలిగితే, దివ్యశక్తి పని తీరు అంత వేగవంతంగా, సురక్షితంగా, సులభంగా కొనసాగ గలదు. ప్రేమ, భక్తి, సమర్పణాభావం హృదయంలో ఎంత ఎక్కువగా పెరిగితే సాధన సాఫల్యత అంత శీఘ్రంగా పరిపూర్ణంగా సాధన పరిణామం తయారవుతుంది. ఎందుకనగా అదే సమయంలో అవరోహణ, రూపాంతరీకరణ దైవంతో అనుబంధం ఐక్యత అధికం గావడాన్ని సూచనగా తెలుపుతుంది. అదే సాధనకున్న ప్రాతిపదిక, మూలకారణం. ఇక్కడ రెండు ముఖ్యమైన విషయాలు వ్యక్తపడతాయి. ఏమిటనగా హృదయ కేంద్రం తెరచుకోవడం మానసిక కేంద్రాలు వెనుక, పైగానున్నవాటికన్నింటికీ తెరచుకోవడం. కారణం హృదయమేమో చైత్యపురుషకు తెరచుకుంటుంది. మానసిక కేంద్రాలు ఉన్నతతర చేతనకు తెరచుకుంటాయి. ఇక చైత్యపురుషకు ఉన్నతతర చేతనకు మధ్యగల బంధమే పరమార్థసిద్ధికి ప్రధాన సాధనం. మొదటి ఉన్మీలనం హృదయంలో కేంద్రీకరించడంతోను, మనలో ప్రకటితంకావాలని మనస్సు ద్వారా మొత్తం స్వభావాన్ని చేపట్టి నడిపించమని దైవానికి పిలుపు నీయడంతోను సాధ్య పడుతుంది. ఆకాంక్ష, ఆరాధన, భక్తి, ప్రేమ, సమర్పణాభావం, సాధనలోని, ఈ భాగానికి ముఖ్యమైన ఆధారాలు. వీటితోపాటు మనమాకాంక్షించే దానికి అవరోధంగా నిలిచే దాని నంతటి నిర్మూలనను కూడా జోడించాలి. ఇక రెండవ ఉన్మీలనం చేతనను శిరస్సులో కేంద్రీకరించడం (తరువాత దానికి పైగా)తోనూ దివ్యప్రశాంతస్థితి, దివ్యశక్తి, దివ్యకాంతి, దివ్యజ్ఞానం, దివ్యానందం, అస్తిత్వంలోకి దిగిరావాలని ఆకాంక్షించడం తోను, పిలుపునీయడంతోను సుస్థిర సంకల్పంతోనూ ముందుగా దివ్యప్రశాంత స్థితిని లేదా ప్రశాంత స్థితితోపాటు దివ్యశక్తిని జోడించి పిలుపు నీయ ఎడంతోను సాధ్యపడుతుంది.

CWSA 32: 204-05

క్రియాశీలమైన ఆనందంతోపాటు స్వయంసిద్ధమైన ఆనందం కూడా అంతరాత్మ లోనే ఉన్నది.

CWSA 30: 374

అంతరాత్మీకీకరణం అనగా నిమ్న ప్రకృతిలో మార్పు సంభవించడం, మనస్సులోకి సద్దర్శన సంభావ్యతను ప్రాణికంలోకి ఉచితమైన భావోద్వేగాన్ని అనుభూతిని భౌతి కంలోకి సదాచారాన్ని సవ్యమైన వైఖరిని — ప్రేమ, ఆరాధన, భక్తిపై ఆధారపడునట్లు చేసే దైవం దిశగా మళ్లడం — చివరిగా అంతటా అందరిలోనేగాక, హృదయాంతరా ళంలో సైతం శ్రీమాతను దర్శిస్తూ, ఆమెను గురించిన భావనను ఆమె అస్తిత్వంలో చేసే పని తీరును, ఆమెపై విశ్వాసాన్ని సమర్పణా భావాన్ని శరణాగతిని కలిగించడం.

ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన అనగా ప్రశస్తమైన విధంగా పైనుండి సంభవించే ప్రశాంత స్థితి, వెలుగు, జ్ఞానం శక్తి పరమానందం గురించి ఆత్మను దైవాన్ని గురించి ఉన్న త తరమైన విషయ చైతన్యం గురించి ఎరుక పొందటంతోపాటు చేతనను యావత్తు తదనుగుణమైన రీతిగా మార్చడం.

CWM 30: 80

చైత్యపురుష శక్తి ముందుకు వస్తున్న దనడానికి సంకేతాలు

కేంద్రీకృతమైన ప్రేమ, భక్తి, సమర్పణా భావం సర్వస్వాన్ని అర్పించడం ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో ఏది ఉచితమో, ఏది అనుచితమో అంతర్ దృష్టితో స్పష్టంగా గ్రహించి నిర్ద్వంద్వంగా అనుచితమైనదాన్ని తిరస్కరించగలగటం ఇదంతా ఒక ఉద్యమం స్ఫూర్తితో మనో ప్రాణ భౌతిక శరీరాలను సంపూర్ణంగా అంకిత భావంతో కలిసికట్టుగా శ్రీమాతకు సమర్పించే కార్యక్రమం.

*

అది చైత్యపురుష అనుభవంలో ఒక భాగం. వేరొక సంపూర్ణమైన ఆత్మ నివేదన, నిరపేక్షత చైత్యపురుష ప్రత్యేకతను సంతరించుకోవడంతో ఏది అసత్యమైనదో అనుచితమైనదో, అహంకారయుతమైనదో పరమసత్యానికి దైవసంకల్పానికి, పవిత్రతకు దివ్యకాంతికి వ్యతిరిక్తమైనదిగా కనిపిస్తుందో అదంతా ఛిన్నాభిన్న మయిపోతుంది.

స్వభావంలో కొనసాగలేవు. దీనంతటి కారణంగా శ్రీమాత నుండి సంక్రమించేవి, ఆమె చెంతకు చేర్చే ఉన్నత లక్షణాలైన చైత్యపురుష ప్రభావం కృతజ్ఞతా భావన, విధేయత, నిస్వార్థత, సత్యస్ఫూర్తి, వాస్తవమైన మానసిక ప్రేరణ వృద్ధి చెందుతాయి. ఈ భాగంలో పెరుగుదల కలిగినప్పుడు, ఇతరములైన దైవంయొక్క ఉనికి, దివ్యప్రేమ, దివ్యానందం, దివ్యసౌందర్యం వృద్ధి చెందలవు. శాశ్వతంగా నిలువగలవు.
CWSA 32:356,338,39

చైత్యపురుష అతి మానస అస్తిత్వంగా రూపొందుతుంది

నాకు ఆసక్తికరమనిపించిన అనుభవమొకటి కలిగింది. ఎందుకనగా అలాంటిది సంభవించటం అదే మొదటిసారి. నిన్ననో లేక మొన్ననో (నాకు జ్ఞాపకం లేదు) "ఆరో" ఇక్కడకు వచ్చింది. నా ముందరనుండింది. మోకరిల్లి ఉండింది. నే నామె మానసిక అస్తిత్వాన్ని చూసాను. అది ఇంత ఎత్తుగా నుండింది. ఆమె భౌతిక శరీరం కురచగా నుండేది. కాని మానసిక రూపం పొడవుగా నుండింది. ఈ విధంగా ఇక అది లింగభేదం లేనిదని నేననుకున్నాను. (ఎప్పుడూ అలాగే ఉండేదేమో నాకు తెలియదు, కానీ ఆ సమయాల్లో దానిని సుస్పష్టంగా గమనించాను) "కానీ అతిమానస అస్తిత్వంగా ప్రకటితమయ్యేది చైత్యపురుష సత్తాయే కదా!"అని.

నేను దానిని చూచాను. అది ఆ విధంగా నుండి భేదం తెలిపే గుణాత్మకమైన అవయవ అమరికలున్నాయి. కానీ అవి అంత స్పష్టంగా కనిపించలేదు. అది పురుషుడు గానీ, స్త్రీగాని కాదనేది సుస్పష్టం. అది రెండింటి లక్షణాల మేళవింపుగా నుండింది. అది ఆమెకన్నా ఎత్తుగా నుండింది. ఆమె శరీరం అన్ని ప్రక్కలకు ఎంతగా పెరిగి ఉన్నదంటే, ఇంత మేరకు (భౌతిక దేహాన్ని మించి ఎనిమిది అంగుళాల మేరకు అని సూచించే సంజ్ఞ) ఆమె ఇక్కడ ఉండింది, ఈ విధంగా (అభినయం) దాని రంగు..... ఇదో అదో చాలా భౌతికంగా పరిణమించినట్లయితే ఆరోవిల్ రంగుగా నుంటుంది. (నారింజపండురంగు) అది అతి తేలికైన రంగు, ఒకతెరచాటున ఉన్నట్లుగా వుంది. స్పష్టమైనది కాదు. కాని అది ఈ రంగు. ఇంకా దానికి వెంట్రుకలున్నాయి. కాని .... అదేదో వేరైనది....

చిరకాలం జీవించి ఉండేది కచ్చితంగా చైత్యపురుషకు సంబంధించినదే. కాబట్టి అది వాస్తవంగా రూపుదిద్దుకున్నట్లయితే దాని అర్థం మృత్యువును రద్దు చేయడం.

కానీ 'రద్దు చేయడం' అనగా రద్దు చేయబడేది కేవలం పరమసత్యానికి అనుగుణంగా లేనిది మాత్రమే, వెడలిపోయేది అదే. చైత్యపురుషకు ప్రతిరూపంగా పరివర్తన చెందించ సాధ్యపడనిదంతా, చైత్యపురుషలో భాగం కాలేనిదంతా.

శ్రీమాత శిష్యనితో సంభాషణ, జూలై 1, 1970

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (04024240669)

జీవాత్మ కొన్ని సూత్రాలు

ప్రశ్న: చైత్యపురుష ఎలా తెరుచుకుంటుంది? ఆధారమందున్న చైత్యపురుషకు చెందిన అస్తిత్వాలను, ప్రాణిక అస్తిత్వాలను అర్థం చేసుకోవడం ఎలా?

సమా: బలీయమైన అభిలాషతో, శ్రీమాత కృపాకటాక్షంతో

చైత్యపురుషుడు: నీ నిజ అస్తిత్వం, హృదయాంతరాళంలోని అస్తిత్వం, అదే శ్రీమాత స్వీయ చేతన అగ్ని కణం.

ప్రాణికం: నాభీ కేంద్ర పరిసరాలను భౌతిక ఆధారంగా చేసుకొని, కోరికలు, ఆకలిలాంటి తీవ్రవాంఛలకు క్రియాశీల కార్యక్రమాలకు ఉత్పత్తి స్థానమై వాటిని కొనసాగించే శరీర భాగం.

CWM 14: 39

ఆత్మ నివేదన: దీనితో అస్తిత్వమంతా ఒక క్రమ పద్ధతితో చైత్యపురుష సత్తా

అంతరాత్మికమైనది దైవోన్ముఖంగా తెరచుకోవడంపై ప్రేమ, భక్తి, భావనలు ఆధారపడి ఉంటాయి. అందుకని కోరికలను పారద్రోలడం ఆవశ్యకమవుతుంది. శ్రీమాతపట్ల అనేకులు అంతరాత్మికమైన ప్రేమను చూపడానికి బదులు ప్రాణికమైన ప్రేమను చూపిస్తారు. అది అన్నింటికన్నా అధికంగా ప్రశాంతతను భంగపరుస్తుంది. ఎందుకనగా అది కోరికతో జతగూడి ఉంటుంది కాబట్టి.

CWSA 32: 475 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి*

కేంద్రంచుట్టూ ఏకీకృతమవుతుంది. నిన్ను నీవు అర్పించుకోవాలి. నిన్ను నీవు తెలుసుకొనడానికి అది ఉత్తమమైన మార్గం.

*

నీకుగా నీవు నీవైన సర్వస్వాన్ని నీవు నిర్వహించే సమస్త కార్యక్రమాల్ని చిత్తశుద్ధితో భగవదర్పణ గావించడం ధ్యానానికన్నా అధికంగా ఉపకరిస్తుంది.

*

నిజమైన ప్రేమ, భగవదర్పణ, కఠోరమైన తపస్సుకన్నా అధికవేగంగా దైవందరికి దారితీస్తాయి.

CWM 14: 100

భౌతికమైన విషయాలను ఒక చురుకైన ఉల్లాస భరితమైన సరసమైన శైలిలో మాట్లాడాలి.

ప్రాణికమైన విషయాలను వాగ్ధాటితో అనర్గళంగా మాట్లాడాలి.

మానసికమైన విషయాలను గురించి మాట్లాడే శైలి స్పష్టమైనదిగా, వాస్తవికతను వ్యక్తపరిచేదిగా నిక్కచ్చిగా నుండాలి.

చైత్యపురుషకు సంబంధించిన విషయాలను గురించి మాట్లాడేప్పుడు శైలి, ఆలోచనను లేక అనుభూతిని రేకెత్తించేదిగా నుండాలి.

*

ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగం: సాధారణంగా, సరళంగా, వుంటే సర్వశక్తివంతంగా వుంటుంది.

శ్రీమాత

CWM 14: 204 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (04024240669)*